

ਭਾਰਯ ਲਿਖਨੇ ਕੀ ਕਲਮ

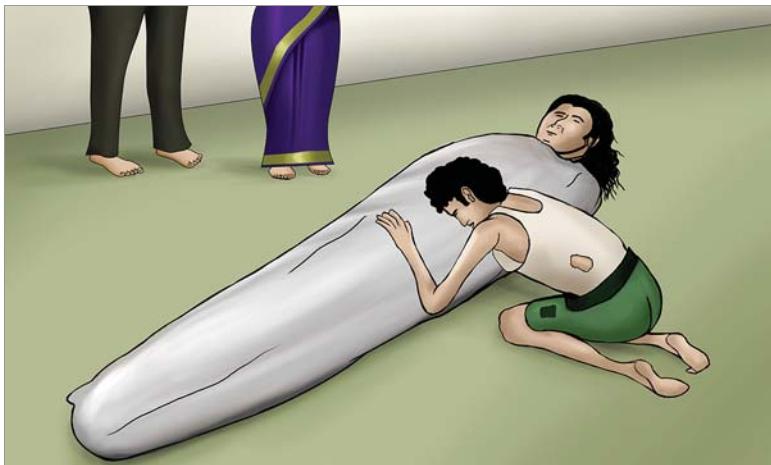
ભૂમિકા

વર્તમાન સમય હમ યુગ પરિવર્તન કાલ સે ગુજર રહે હોય જે જીવન વેલા કો સંગમયુગ કહા જાતા હૈ। યાદી સમય હૈ જે સ્વયં પરમાત્મા ઇસ ધરા પર અવતરિત હોતે હોય ઔર મનુષ્યાત્માઓનો પાવન બનાકર સત્યાની પુનર્સ્થાપના કરતે હોય।

પરમાત્મા જ્ઞાન કે સાગર હોય ઔર ઇસ સમય વે હમેં જો મુખ્ય શિક્ષાએ દે રહે હોય તનમે સે એક હૈ ‘કર્મોની ગુહ્યાગતિ કા જ્ઞાન’। હમારે જીવન મંત્ર કર્દી ઘટનાએ ઘટતી રહતી હોય હૈ, કર્દી અચ્છી હોતી હોય તો કર્દી બુરી સાધારણતા: માનવ ઇન ઘટનાઓનો પરમાત્મા કી ઇચ્છા સમજીતા હૈ। જે ઉસકે સાથ કુછ અચ્છા હોતા હૈ તો વહ પરમાત્મા કો ધન્યવાદ કરતા હૈ વહી પર યદિ ઉસકે સાથ કુછ બુરા હો જાએ તો વહ સારા દોષ પરમાત્મા પર ડાલ દેતા હૈ। ઇસ સંદર્ભ મંત્ર પરમાત્મા ને હમેં યહ શિક્ષા દી હૈ કે મનુષ્ય કે જીવન મંત્ર હોને વાલી ઘટનાઓનો જિમ્મેદાર પરમાત્મા નહીં બલ્કિ સ્વયં મનુષ્ય હી હૈ। જૈસે કર્મ મનુષ્ય કરતા હૈ તુસે વૈસા ફલ મિલતા હૈ। પરમાત્મા કિસી ભી વ્યક્તિ કે જીવન મંત્ર હસ્તક્ષેપ નહીં કરતે હોય। પરમાત્મા તો સુખ કે સાગર હોય, ભલા વો કિસી કો દુઃખ કર્યો દેંગે।

ઇસ અતિ આવશ્યક વિષય કો એક સુંદર કથા કે માધ્યમ સે ઇસ કિતાબ મંત્ર દર્શાયા ગયા હૈ જિસમંત્ર કર્મ સિદ્ધાંત કે ગુહ્ય રહસ્યોનો સાથ-સાથ પરમાત્મા દ્વારા પ્રાપ્ત અન્ય શિક્ષાઓનો પરિચય, રાજયોગ, કાલચક્ર ઇત્યાદિ।

આશા હૈ કે ઇસ કિતાબ કો પढકર આપકે જીવન મંત્ર એક સકારાત્મક પરિવર્તન ઔર વિચારધારા મંત્ર અનોખા બદલાવ આયેગા। સાથ હી આપ યાદી જીવન જાએં કે કૈસે મનુષ્ય અપને કર્મોની કલમ સે અપના ભાગ્ય લિખતા હૈ।

આરય લિલાવનો કહી કલમ - કર્મ

ભારતવર્ષ કી ઔદ્યોગિક રાજધાની મુમ્બઈ શહર, જહાં એક તબકા ઉંચી ઇમારતો મેં રહતા હૈ તો દૂસરા તબકા ઝોંપડપટ્ટિયો મેં રહતા હૈ। એસે હી એક ઝોંપડપટ્ટી ઇલાકે મેં એક છોટી સી ઝોંપડી મેં 7 વર્ષ કા બિરજૂ અપની માં કે સાથ રહતા થા। ઉસકે પિતા કી મૃત્યુ બહુત પહલે હી હો ચુકી થી। ઉસકા સારા પાલન પોષણ ઉસકી માં હી કરતી થી। બિરજૂ કી માં સમીપ કી હી એક નિર્માણાધીન ઇમારત મેં મજદૂરી કર પૈસા કમાતી થી।

રોજ કી હી તરહ આજ ભી બિરજૂ અપની માં કે સાથ ઉસ નિમાર્ણાધીન ઇમારત કી ઓર જા રહા થા ઇસ બાત સે બેખબર કિ આજ ઉસકે જીવન મેં એક બેહદ દુખદાયી ઘટના ઘટને વાતાં હૈ। સડક પાર કરતે સમય બિરજૂ કો સડક કે દૂસરી ઓર એક ગુબ્બારે વાલા દિખા, ખુશી મેં વહ અપની માં કા હાથ છોડ, ટ્રેફિક સે ભરી સડક પર દૌડ્ય પડા। ઉસકી માં ભી બૌખલા કર ઉસે બચાને કે લિએ ઉસકે પીછે ભાગને લગી। તખી એક જોર કી ચીખ કે સાથ સારા માહૌલ શાંત હો ગયા। યહ ચીખ બિરજૂ કી નહીં પર ઉસકી માં કી થી। બિરજૂ ને જવ પીછે દેખા તો ઉસકી માં કા મૃત શરીર લહુલૂહાન હો સડક પર પડા હુઅથા। બિરજૂ રોતે હુએ અપની માં કી ઓર ભાગા। આજ બિરજૂ બિલકુલ અકેલા હો ગયા થા। ઇસ અલ્પાયુ મેં વહ અનાથ હો ગયા થા। ઉસકી એક શરારત કે કારણ ઉસકી માં આજ ઉસકે સાથ નહીં થી। અબ ઇસ દુનિયા મેં ઉસકા કોઈ ન થા।

જહાં બિરજૂ કખી બહુત શરારતી હુઅ કરતા થા વહી અપને માતા પિતા કે દેહાંત કે બાદ વહ બેહદ હી ઉદાસ રહને લગા। જીવન ઉસકે લિએ અભિશાપ બન ગયા થા। અબ ઉસે સ્વયં હી અપના પેટ ભરના થા।

बेसहारा बिरजू कई दिनों तक अपनी झोंपड़ी में उदास बैठा रहा, इतने दिनों तक उसने कुछ खाया नहीं पर ऐसा कब तक चलता, अखिर अपना पेट भरने के लिए वह एक चाय की दुकान पर काम करने लगा। उस दुकान का मालिक बहुत ही गरम मिजाज़ का था, छोटी-छोटी बातों पर वह बिरजू को डांटता था, मारता था। एक दिन गलती से बिरजू के हाथों एक चाय का गिलास टूट गया। फिर क्या था, उसके मालिक ने उसकी बेरहमी से पिटाई की। नहा बिरजू क्या करता, केवल अपनी गलती की माफी ही मांग सकता था। ऐसे ही उसका सारा बचपन गुलामी में बीता।

एक रात बिरजू जब अपने घर लौटा तो उसने देखा कि उसके पड़ोसी ने उसकी झोंपड़ी पर कब्जा कर लिया है। बिरजू रोते हुए उस व्यक्ति से दया की भीख मांगने लगा। पर उस व्यक्ति ने तो अपना मन बना लिया था। उसने बिरजू को बहुत पीटा और डारा धमका कर वहां से भगा दिया। अब बिरजू बेघर हो गया था और फुटपाथ पर ही रहने लगा।

बिरजू को सभी मनहूस समझते थे क्योंकि उसके पैदा होने के कुछ दिन बाद ही उसके पिता की मृत्यु हो गई थी और छोटेपन में ही उसकी माता गुज़र गई थी। कोई भी उससे दोस्ती करना पसंद नहीं करता था। बिरजू के जीवन में हर दिन कोई नई मुसीबत आ जाती थी।

ऐसी दुखभरी ज़िन्दगी के कारण वह बहुत चिड़चिड़ा हो गया था। हरेक दिन बिरजू अपने बुरे भाग्य का रोना रोता रहता और भगवान को कोसता रहता था। उसे तो यही लगता था कि उसके साथ जो कुछ भी हो रहा है उसका जिम्मेदार भगवान ही है। और ऐसे ही बिरजू अपना जीवन काटता रहा।

ધીરે- ધીરે સમય બીતતા ગયા। નન્હા બિરજૂ અબ જવાન હો ચલા થા। વક્ત કી ઠોકરે ખાતે- ખાતે ઉસે મુસીબતોં કી આદત સી હો ચલી થી। ફિર ભી ઉસને જૈસે-તૈસે કરકે અપને રહને કે લિએ એક ઝોંપડી બનાઈ। સાથ હી કમાઈ કે લિએ અપના એક ચાય કા ટેલા લગાયા। ચિડુચિડા સ્વભાવ હોને કે કારણ ઉસકી દુકાન પર બહુત કમ લોગ આતે થે જિસ કારણ ઉસકી કમાઈ ભી બહુત કમ હોતી થી। ઇસકા દોષ ભી બિરજૂ અપને બુરે ભાગ્ય કો હી દેતા થા।

બિરજૂ કા વિવાહ રમા નામ કી યુવતી સે હો ગયા। રમા એક બહુત હી ગુસ્સૈલ ઔર ચિડુચિડે સ્વભાવ કી મહિલા થી। વહ છોટી-છોટી બાતોં પર ક્રોધિત હો જાતી થી। હર દિન વહ બિરજૂ કો ઉસકી ગરીબી કે લિએ કોસતી રહતી થી। બિરજૂ અપની પત્ની કે દુર્વ્યવહાર સે સદા ઉદાસ રહતા થા। શાયદ હી કોઈ ઐસા દિન હોય જબ દોનોં મેં ઝાગડા ન હુआ હો।

ધીરે-ધીરે બિરજૂ કો શરાબ પીને કી આદત લગ ગઈ। જિતના વો કમાતા થા વહ સબ શરાબ પીને મેં ઉડા દેતા થા। ઇસ કારણ ઉસકી પત્ની ઉસ પર ઔર ગુસ્સા હોતી થી। શરાબ ને ઉસકા જીવન ઔર હી બિગાડું દિયા થા।

હર રોજ વહ દેર રાત કો ઘર આતા ઔર અપની પત્ની સે ઝાગડા કરતા। ઇતના હી નહીં વહ શરાબ કે નશે મેં કઈ બાર અપની બસ્તી વાલોં સે ભી ઝાગડું લેતા થા જિસ કારણ ઉસે કઈ બાર જેલ ભી જાના પડા ફિર ભી ઉસને શરાબ પીના છોડા નહીં।

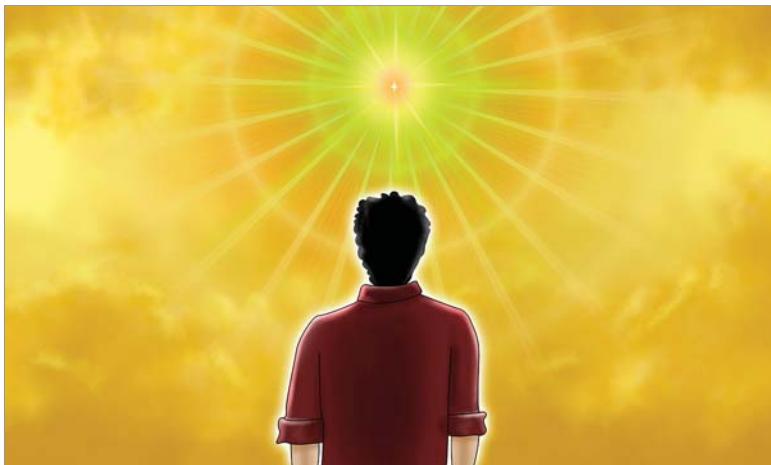
બચપન સે લેકર અબ તક ઉસકા જીવન બહુત દુઃખ મેં બીતા થા। શાયદ હી કોઈ ઐસા દિન થા જબ વહ મુસ્કુરાયા થા। સારી બસ્તી વાલે ઉસે અબ ભી મનહૂસ હી સમજતે થે।

एक दिन की बात है कुछ बुरे व्यक्ति बिरजू के ठेले पर चाय पीने आए। उन्होंने बिरजू से खीज कर कहा कि वो उसे चाय पिलाए। बिरजू ने उन्हें चाय पिलाई। चाय पीने के बाद जब बिरजू ने उनसे चाय का मूल्य मांगा तब वे व्यक्ति बहुत गुस्सा हो गए और बिरजू के साथ मनमानी करने लगे। बिरजू भी जोश में आकर अपना होश खो बेठा और उन सब के साथ उल्टा सुल्टा बोलने लगा। इस पर वे लोग और ही बिगड़ गए। उनमें से एक ने बिरजू का ठेला पलट दिया और सारा सामान सड़क पर फेंक दिया। जब बिरजू उनसे लड़ने लगा तब उन सबने मिलकर उसकी जम के पिटाई कर दी। थोड़ी देर बाद जब बिरजू अधमरा हो गया तब उन्होंने उसे पीटना बंद किया। इसके बाद वे सब उसे धमकी देकर वहां से चले गए।

सारे बाज़ार के लोग यह तमाशा देखते रहे पर किसी ने भी बिरजू की मदद नहीं की। थोड़ी देर के बाद बिरजू को होश आया। उसने अपना सारा सामान एक किनारे रख, अपने घर की ओर चलना शुरू किया। शाम होते-होते वह अपने घर पहुँच गया। कराहते हुए उसने अपनी पत्नी को बुलाया। बिरजू की पत्नी ने उसे सांत्वना देने के बजाए डांटना शुरू कर दिया। सारी बस्ती के लोग उन दोनों के झगड़े को देख मज़ा ले रहे थे। अब बिरजू और ही उदास हो गया। जिस एक व्यक्ति से उसे सांत्वना की आशा थी उसने भी उसे ठुकरा दिया।

बिरजू को अब अपना जीवन बहुत दुखदायी लगने लगा था। वह क्रोधित होकर आसमान की ओर देखने लगा और भगवान को अपने साथ हुए अन्याय का दोषी ठहराने लगा। उसने भगवान को बहुत भला बुरा कहा। उसने भगवान को कोसते हुए कहा कि हे भगवान, सारा जीवन उसने किसी का कुछ भी बुरा नहीं किया परन्तु हमेशा उसके साथ ही बुरा हुआ है। भगवान उसके साथ ही बुरा कर्यों कर रहा है। इसके बाद उदास मन से वह झोंपड़ी के एक कोने में जा कर रोते-रोते सो गया।

देर रात जब चारों ओर सन्नाटा था तभी बिरजू को एक अलौकिक आवाज़ सुनाई दी, वह नींद से जाग गया। जब उसने सामने देखा तो उसे चारों ओर प्रकाश ही प्रकाश दिखाई दिया। वास्तव में वह एक अलग ही लोक में पहुंच गया था। चारों ओर दिव्य प्रकाश और अलौकिक शान्ति थी। बिरजू को कुछ भी समझ में नहीं आ रहा था कि वह यहां पर कैसे पहुंच गया। वह मन ही मन अपने आप से बातें करने लगा कि भला वो कहां आ गया है, कहीं वो मर तो नहीं गया। वह अपने शरीर को छूकर देखने लगा। सब कुछ ठीक-ठाक था।

तभी बिरजू को फिर से वही अलौकिक आवाज़ सुनाई दी। बिरजू ने चारों ओर धूमकर देखा पर उसे उस लोक में उसके सिवाए कोई भी दूसरा व्यक्ति नज़र नहीं आया। वह अंदर से बहुत ही डर गया था। डरते हुए उसने चिल्ला कर पूछा - कौन है?

तब उसके सामने एक दिव्य ज्योति प्रकट हुई। उस दिव्य ज्योति से अलौकिक प्रकाश सभी दिशाओं में फैल रहा था। बिरजू कुछ देर के लिए उस अलौकिक अनुभूति में ही खो गया। वह दिव्य ज्योति और कोई नहीं परंतु स्वयं परमात्मा ही थे। परमात्मा बिरजू के साथ वार्तालाप करने लगे।

परमात्मा: मेरे मीठे बच्चे मैं तुम्हारा पिता हूँ।

बिरजू: तुम मेरे पिता कैसे हो सकते हो? मेरे पिता तो कई वर्ष पूर्व ही मर चुके हैं। मुझे बेवकूफ मत बनाओ। सच-सच बताओ तुम कौन हो।

परमात्मा: मैं तुम्हारा पिता ही हूँ मेरे बच्चे। जो मर चुके हैं वो तुम्हारे शरीर के पिता थे। मैं तो तुम्हारी आत्मा का पिता हूँ। मैं सारे जग का पिता हूँ। सभी मुझे परमपिता परमात्मा कहते हैं।

બિરજૂ: (ગુસ્સે મેં) અચ્છા તો આપ હી ભગવાન હો ઇન્દ્રાજી હું આપને મુઝે સારા જીવન દુઃખ હી દુઃખ દિયા હૈ। બચપન સે લેકર અબ તક હમેશા મેરે સાથ બુરા હી કિયા હૈ। ભલા મૈંને કિસી કા ક્યા બિગાડા હૈ જો આપ મુઝે ઇતના દુઃખ દે રહે હો? મુઝ પર અબ થોડા રહમ કરો।

પરમાત્મા: (મુસ્કુરાતે હુએ) મૈં તો તુમ્હારા પિતા હું। ભલા મૈં તુમ્હેં દુઃખ ક્યોં દૂંગા? મૈં તો સુખ કા સાગર હું। દુખાહર્તા સુખકર્તા હું। મૈં તો સબ કે દુઃખ હર કર સારે વિશ્વ કો સુખ હી દેતા હું। મૈં કિસી કો ભી કબી દુઃખ નહીં દેતા મેરે બચ્ચો!

બિરજૂ: (ઉદાસ મન સે) આપ હી તો સારે વિશ્વ કો ચલાને વાલે હો, આપ હી સભી કો સુખ-દુખ દેતે હો। યદિ આપ મુઝે દુઃખ નહીં દે રહે તો કિસ કારણ મુઝે ઇતને દુઃખોં કા સામના કરના પડતા હૈ?

પરમાત્મા: (પ્રેમ સે) મેરે બચ્ચો, સુખ ઔર દુખ યહ તો કર્મોં કા ફલ હૈ। ઇસમેં મૈં કુછ નહીં કરતા જો જૈસા કર્મ કરતા હૈ, ઉસે વૈસા હી ફલ મિલતા હૈ।

બિરજૂ: પરન્તુ મૈને તો સારા જીવન કિસી કો ભી ઇતના દુઃખ નહીં દિયા, ન હી કોઈ બઢે પાપ કર્મ હી કિયા હૈ। ફિર મુઝે દુઃખ ક્યોં મિલ રહા હૈ? બચપન સે લેકર અબ તક મુઝે દુઃખ કે સિવાએ ઔર કુછ ભી નહીં મિલા।

પરમાત્મા: બચ્ચો તુમ કેવળ અપને ઇસ વર્તમાન જન્મ કો હી દેખ રહે હો પરન્તુ જો તુમ્હારે પૂર્વ જન્મોં કે કર્મ થે, યહ ઉનકા ફલ હૈ।

બિરજૂ: પૂર્વ જન્મ! યહ ક્યા હોતા હૈ? ક્યા મેરે ઇસ જન્મ કે પહલે ભી દૂસરા કોઈ જન્મ થા?

परमात्मा: पूर्व जन्मों के राज्ञि को जानने से पहले तुम्हें यह जानना बहुत ही ज़रूरी है कि वास्तव में तुम कौन हो?

बिरजूः मुझे मालूम है कि मैं कौन हूँ। मैं बिरजू हूँ, मैं मुम्बई शहर में चाय बेचता हूँ और मैं इस दुनिया का सबसे बदकिस्मत इंसान हूँ।

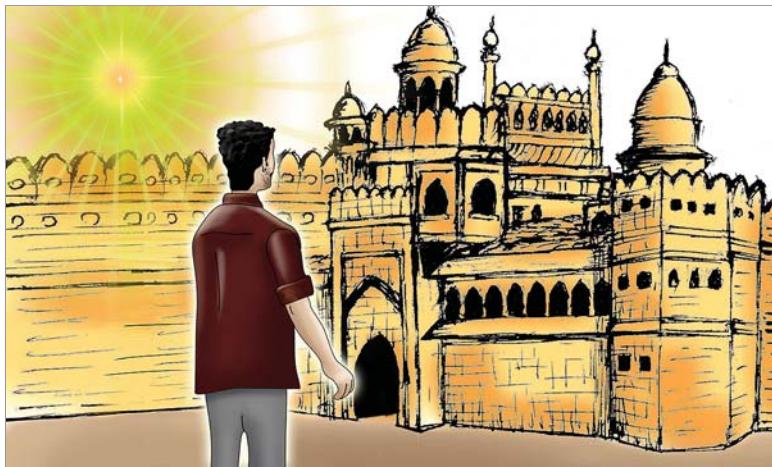
परमात्मा: यही सबसे बड़ी गलती तुम कर रहे हो जो अपने को शरीर समझते हो। वास्तव में इस दुनिया में जितने भी मनुष्य हैं, वे सभी शरीर नहीं हैं परन्तु शरीर में विराजमान अविनाशी ज्योति आत्मा हैं।

बिरजूः आत्मा!

परमात्मा: हाँ आत्मा। तुम एक आत्मा हो।

बिरजूः यह आत्मा क्या होती है?

परमात्मा: आत्मा एक चैतन्य दिव्य **उर्जा** है जो इस पूरे शरीर को चलाती है। आत्मा ही शरीर के द्वारा अच्छे और बुरे कर्म करती है। आकार में आत्मा एक सूक्ष्म बिंदू है। आत्मा अविनाशी है उसकी कभी मृत्यु नहीं होती, मरता तो केवल शरीर है। जब शरीर पुराना हो जाता है या किसी चोट के कारण खराब हो जाता है तब आत्मा उस शरीर को छोड़ दूसरा शरीर धारण करती है। आत्मा द्वारा पुराने शरीर को छोड़ने की प्रक्रिया को मृत्यु कहते हैं और नए शिशु शरीर को धारण करने को जन्म कहते हैं। एक के बाद एक आत्मा कई जन्म लेती है इसे ही पुनर्जन्म कहते हैं। इस जन्म के पूर्व भी तुम्हारे कई जन्म हो चुके हैं।

બિરજૂ: અચ્છા તો ક્યા આપ મુશ્કે બતા સકતે હોય કે અપને પૂર્વ જન્મ મેં મૈં ક્યા થા ઔર મેરે કિન કર્મોને કારણ આજ મુશ્કે ઇતને દુઃখ ભોગને પડ્ય રહે હોયાં?

પરમાત્મા: હાઁ હાઁ ક્યોં નહીં? ઉન પૂર્વ જન્મોને કર્મોને કા સાક્ષાત્કાર કરાને કે લિએ હી તો મૈં તુમ્હારે સમક્ષ આયા હું.

પરમાત્મા બિરજૂ કો ઉસકે પૂર્વ જન્મ કા સાક્ષાત્કાર કરાતે હોયાં. વે ઉસે ભૂતકાળ મેં એક નગર મેં લે જાતે હોયાં. બિરજૂ કે સામને એક બડા સા મહલ થા. ઉસને અપને જીવનકાળ મેં કભી ઇતના ભવ્ય મહલ નહીં દેખા થા. કુછ સમય કે લિએ વહ યહાં વહાં દેખને લગા. ફિર ઉત્સુકતાવશ ઉસને પરમાત્મા સે પૂછા.

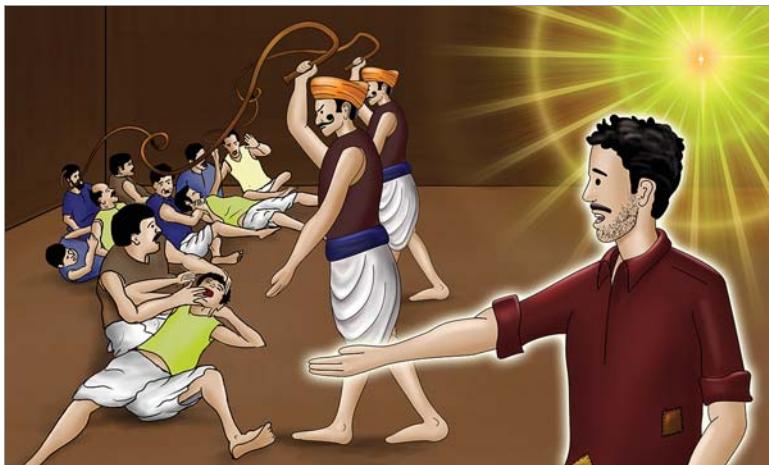
બિરજૂ: પ્રભુ યે આપ મુશ્કે કહાં લે આએ હોયાં?

પરમાત્મા: મૈં તુમ્હેં તુમ્હારે પૂર્વ જન્મ કા સાક્ષાત્કાર કરા રહા હું. ઇસ સમય હમ ઉસ નગર મેં હોયાં જહાં તુમને અપના પિછલા જન્મ બિતાયા થા.

પરમાત્મા બિરજૂ કો ઉસ મહલ કે ભીતર લેકર જાતે હોયાં. મહલ મેં ચારોં ઓર કાફી પહરા થા. બિરજૂ જિસ કિસી વ્યક્તિ કો દેખતા વહ યહ સોચને લગતા કે શાયદ સામને વાતા વ્યક્તિ વહ ખુદ હૈ. વહ અપને પૂર્વ જન્મ કે વ્યક્તિ કો દેખને કે લિએ બહુત ઉત્સુક થા. તથી મહલ કે ભીતર સે કઝ્યોની કી દુઃખ ભરી ચીખેં સુનાઈ દેને લગી. બિરજૂ ઉન ચીખોની કો સુન કર કાફી સહમ ગયા ઔર પરમાત્મા સે પૂછ બૈઠા.

બિરજૂ: યે ચિલ્લાને કી આવાજ કહાં સે આ રહી હોયાં?

પરમાત્મા: યે દર્દભરી આવાજે ઇસ મહલ કે બંદીગૃહ સે આ રહી હોયાં।

પરમાત્મા બિરજૂ કો બંદીગૃહ કી ઓર લે જાતે હૈનું। બંદીગૃહ મેં કૈદિયોં કો બુરી તરહ સે પીટા જા રહા થા સારે વાતાવરણ મેં ઉનકી ચીખે ગુંજ રહી થીએ। સહી બંદી સૈનિકોં સે ક્ષમા કી ભીખ માંગ રહે થેએ।

બિરજૂ: ઇન્હેં કિસ અપરાધ કે કારણ પીટા જા રહા હૈ?

પરમાત્મા: ઇન્હોંને અપને ક્રૂર રાજા રાજવીર સિંહ કે પ્રતિ વિરોધ કા પ્રદર્શન કિયા, ઇસ પર ઇન્કે રાજા ને ઇન્હેં બંદી બના લિયા ઔર રાજા કે ખિલાફ જાને કી સજા દે દીએ।

બિરજૂ: યે તો ઇન નિર્દોષોં પર સરાસર અત્યાચાર હૈ। આપ યે અત્યાચાર રોકતે ક્યોં નહીં?

પરમાત્મા: યહ મેરા કામ નહીં। યે સબ કર્મોં કી ગુણ્ય ગતિ હૈ। જો જૈસા કર્મ કરતે હૈએ તન્હેં વૈસા ફલ મિલતા હૈ ઔર જો ઇન પર અત્યાચાર કર રહા હૈ તુસે ભી ઉસકા ફલ અવશ્ય મિલેગા।

બિરજૂ: ઇસકા અર્થ હૈ કિ ઇન સબ કૈદિયોં ને ભી કભી કુછ એસે કર્મ કિયે હોંગે જિનકા ફલ આજ ઉન્હેં મિલ રહા હૈ।

પરમાત્મા: સહી સમજા। મનુષ્ય કો અપને કર્મોં કી સજા ઇસ ધરતી પર હી મિલ જાતી હૈ। યા તો ઇસ જન્મ મેં યા ફિર ઉસકે અગલે જન્મોં મેં।

બિરજૂ: પ્રભુ, આપ મુદ્દે યહાં અપને પૂર્વ જન્મ કા સાક્ષાત્કાર કરાને લાયે થો। આખિર ઇન સબ મેં સે મૈં કૌન હૂં?

પરમાત્મા: (હાઁસતે હુએ) અપને પૂર્વ જન્મ કો દેખને કે લિએ કાફી ઉત્સુક હો। પર ઉસસે પહલે ક્યા તુમ ઉસ રાજા કો નહીં દેખના ચાહોગે જો ઇન નિર્દોષોં પર અત્યાચાર કર રહા હૈ।

બિરજૂ: ઠીક હૈ આપકી જૈસી મર્જીં!

પરમાત્મા બિરજૂ કો ફિર એક દૂસરે કક્ષ મેં લે જાતે હું જહાં પર રાજા રાજવીર સિંહ શરાબ કે નશે મેં અપને કુછ મંત્રિઓ કે સાથ બૈઠા થા ઔર એક મહત્વપૂર્ણ વિષય પર બાત કર રહા થા।

બિરજૂ: યે આપ મુખે કહ્યો લેકર આયે હું ઔર યે લોગ કૌન હું?

પરમાત્મા: યહ ઉસ રાજા કા કક્ષ હૈ। વહાં બૈઠા હૈ વહ રાજા ઔર સાથ મેં બૈઠે હું ઉસકે કુછ ખાસ મંત્રી તથી રાજા કા દાસ, રાજા કે લિએ શરાબ લેકર આતા હૈ। રાજા નશે મેં થા ઉસને બિન બાત કે ઉસ દાસ કો ડાંટના શુસ્ત કર દિયા। વહ દાસ બસ ઉસકી ડાંટ સુનતા રહા ઔર ફિર વહાં સે ચલા ગયા।

બિરજૂ: અરે યહ કિતના કૂર રાજા હૈ, બિના વજહ ઉસને ઉસ બેચારે સેવક કો ડાંટ દિયા।

પરમાત્મા: શરાબ કે નશે મેં યહ રાજા અપના વિવેક ખો ચુકા હૈ। શરાબ એક એસી ચીજી હૈ જો અનજાને મેં ભી કિસી સે વિકર્મ કરા દેતી હૈ। તુમ ભી તો શરાબ કે નશે મેં કઈ ગલત કામ કર દેતે હો। ઇસલિએ મેરી તુમસે યે **વિનતી** હૈ કિ શરાબ સે અપને કો દૂર હી રહ્યો। શરાબ સે ફાયદા તો કુછ નહીં પર નુકસાન બહુત હૈ।

બિરજૂ: ઠીક હૈ, આપકી ઇસ શિક્ષા કો મૈં સારે જીવન ધ્યાન મેં રહ્યું ગા। પરન્તુ યહ તો બતાઇયે આપ ને મુખે યહ દૃશ્ય ક્યો દિખાયા?

પરમાત્મા: વો દાસ જો અખી અખી યહાં સે ગયા ક્યા તુમને ઉસે પહ્યાના?

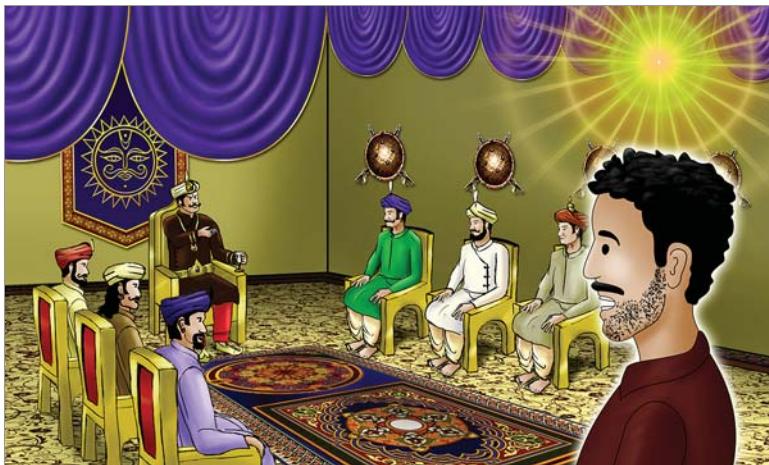
બિરજૂ: નહીં, મૈને ઉસે પહ્યાને કભી નહીં દેખા।

પરમાત્મા: વો વહી ચાય કી દુકાન કા માલિક હૈ જિસકે યહાં તુમ કભી કામ કિયા કરતે થે।

બિરજૂ: ક્યા યહ વહી ચાય કી દુકાન કા માલિક હૈ જો હાર પલ મુજ્જે ડાંટતા રહતા થા ઔર બેવજહ મેરી પિટાઇ કરતા થા। ઇસ પાપી કે સાથ તો એસા હી હોના ચાહિએ।

પરમાત્મા: (સમજાતે હુએ) ઇતને ઉત્તેજિત ન હો, કિસ કે સાથ ક્યા હોના ચાહિએ ઔર ક્યા નહીં, ઇસકા ફેસલા તુમ વિધિ કે વિધાન પર છોડ દો। જો જૈસા કરેગા ઉસે ઉસ કર્મ કા ફલ તો અવશ્ય હી મિલેગા। પર ઉસકે પીછે તુમ અપની મન: સ્થિતિ કો ક્યો બિગાડતે હો।

બિરજૂ: ઠીક હૈ।

ફર પરમાત્મા ઔર બિરજૂ, રાજવીર સિંહ ઔર ઉસકે મંત્રિઓએ કે બીચ ચલ રહી વાર્તાલાપ કો સુનને લગાતે હોયાં। વે સભી નગર મેં હુએ જનઆંદોલન કે વિષય મેં બાત કર રહે થોયાં।

મંત્રી : મહારાજા, રાજ્ય કે સભી લોગોનો કો આપકે ખિલાફ ભડકાને કા કાર્ય જિન યુવાઓને કિયા થા, ઉન્હેં હમને અપની ગિરફત મેં લે લિયા હૈ। અબ આપ હી બતાએં કી ઉનકે સાથ ક્યા કિયા જાએ।

રાજા: અચ્છા કિયા જો ઉન નીચ લોગોનો કો પકડ લિયા। ઇન સબકો હમારે ખિલાફ જાને કી કઢી સે કઢી સજ્જા મિલની ચાહિએ જિસસે આઇંડા કોઈ હમારે ખિલાફ જાને કી હિમ્મત ભી ન કરોએ।

મંત્રી: સહી કહા મહારાજા। હું ઇન લોગોનો કો મૃત્યુદંડ દે દેના ચાહિએ।

રાજા: ઠીક હૈ તો ઇન સબકો કલ કે દિન સારે નગરવાસીઓનો કે સામને ફાંસી લગા દી જાએ ઔર સાથ હી સારે નગરવાસીઓનો યહ ચેતાવની ભી દે દી જાએ કી અગાર કિસી ઔર ને ભી હમારે ખિલાફ જાને કી હિમ્મત કી તો ઉસકા હશ્ચ ભી ઐસા હી હોગા।

બિરજૂ: અરે રે! યે રાજા કિતના ક્રૂર ઔર નૃશંસ હૈ। ઇસને બિના સોચે સમજે ઉન લોગોનો કો મૃત્યુદંડ દે દિયા એસે પટા નહીં ઇસને કિતનોનો કો મૃત્યુદંડ દિયા હોગા।

પરમાત્મા: પર ક્યા તુમ જાનતે હો જિન લોગોનો કો યહ દંડ દે રહા હૈ, વે કૌન લોગ હોયાં?

બિરજૂ: નહીં, મૈં ઉન્હેં નહીં જાનતા।

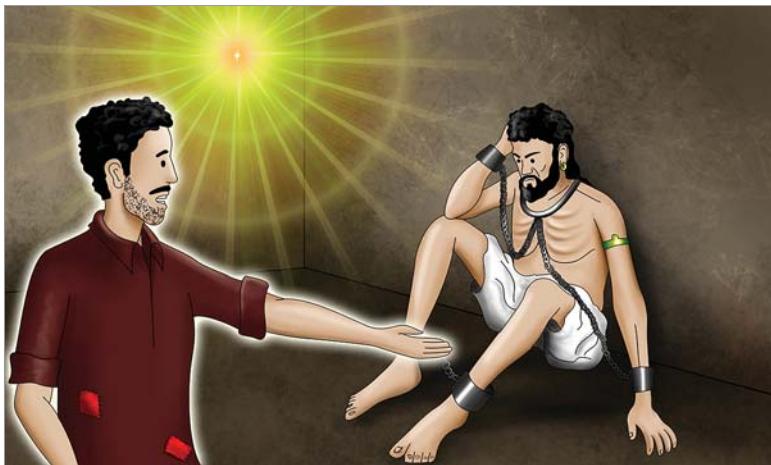
પરમાત્મા: યે વહી લોગ હૈ જિન્હોને કલ તુમ્હેં બુરી તરહ સે પીટા થા ઔર તુમ્હારા ઠેલા પલટ દિયા થા।

બિરજૂ: ક્યા! યે વહી લોગ હૈ। ઇન્હેં તો ઇસસે ભી કઢી સજ્જા મિલની ચાહિયો।

પરમાત્મા: શાંત હો જાઓ બિરજૂ, અભી અભી તો મૈંને તુમ્હેં યહ શિક્ષા દી કી જો જૈસા કર્મ કરેગા ઉસે ઉસકા ફલ સ્વત્ત: મિલ જાતા હૈ। ઉસકી ચિંતા કરના તુમ્હારા કામ નહીં।

બિરજૂ: પર ઇન્હોને મેરે સાથ બહુત બુગા કિયા હૈ। મૈં ઉનકા અત્યાચાર કેસે ભૂલ સકતા હું!

પરમાત્મા: ઇન સબ કા રહસ્ય તુમ્હેં થોડી દેર મેં સમજ આ જાયેગા। ઇસલિએ અભી તુમ શાંત રહો।

इसके बाद परमात्मा बिरज्‌ को उस महल के बंदीगृह के ऐसे कक्ष में ले जाते हैं जहां पर एक कैदी को रखा गया था। उस कैदी की दशा बहुत दयनीय थी। उसका शरीर बहुत ही कमज़ोर और निर्बल हो चुका था। उस कैदी को बेड़ियों में बांधा गया था। उसके चहरे पर एक मायूसी-सी थी जिससे ऐसा प्रतीत हो रहा था कि वो अपने जीवन से बहुत तंग हो चुका था।

बिरज्: हे प्रभु, यह व्यक्ति कौन है? इसकी दशा तो बहुत ही दयनीय है।

परमात्मा: यह व्यक्ति राजा राजवीर सिंह का बड़ा भाई है।

बिरज्: यह राजा का भाई होते हुए भी बंदीगृह में क्या कर रहा है।

परमात्मा: वास्तव में बड़ा राजकुमार होने के नाते राज सिंहासन पर इसका अधिकार था और यह उसके काबिल भी था। पर राजवीर सिंह ने एक घड़यंत्र रच कर अपने बड़े भाई को देशद्रोही बता कर बंदी बना दिया और इसके बाद वह खुद राजा बन गया।

बिरज्: यह तो इस व्यक्ति के साथ बहुत ही बुरा हुआ। यह राजा तो सचमुच बड़ा ही निर्दयी और क्रूर है। इसने तो अपने भाई को भी नहीं छोड़ा।

परमात्मा: अब क्या तुम यह बता सकते हो कि यह व्यक्ति वर्तमान समय किस रूप में है?

बिरज्: नहीं मैं इसको भी नहीं जानता हूँ। कौन है ये व्यक्ति?

परमात्मा: यह तुम्हारी पत्नी रमा का पूर्व जन्म है।

बिरज्: अच्छा तो यह रमा की आत्मा है। इसके साथ तो सचमुच बहुत ही बुरा हुआ। शायद इसलिए वह बहुत चिढ़िचिड़ी और गुस्सैल है और बेवजह मुझसे झगड़ती रहती है। पर रमा तो एक स्त्री है फिर वह अपने पूर्व जन्म में पुरुष कैसे?

परमात्मा: मेरे बच्चे, आत्मा का कोई लिंग नहीं होता। आत्मा कभी स्त्री का जन्म लेती है तो कभी पुरुष का भी जन्म लेती है। तुमने भी कई बार पुरुष जन्म लिया है तो कई बार स्त्री जन्म भी लिया है।

परमात्मा: ठीक है अब तुम मुझे यह बताओ कि अभी तक हमने जिन भी लोगों को देखा है उनमें से तुम कौन हो?

बिरजूः जिस प्रकार आप मुझे भिन्न-भिन्न व्यक्तियों से मिला रहे हैं, उन सब को देखकर तो ऐसा ही लगता है कि मैं ही राजा राजवीर सिंह हूँ।

परमात्मा: सही समझा। अपने पूर्व जन्म में तुम ही राजवीर सिंह थे।

बिरजूः क्या मैं सचमुच इतना क्रूर और अत्याचारी था। मैंने तो काफी बुरे कर्म किये हैं।

परमात्मा: अभी तक तो तुमने अपने पूर्व जन्म के केवल कुछ ही दृश्य देखे हैं। तुमने इस जन्म में सत्ता पाकर इतने अत्याचार किये हैं जिनकी गिनती बहुत बड़ी है। बलपूर्वक तुमने कइयों को बंदी बनाया। कइयों की ज्ञानी जायदाद अपने कब्जे में ले ली। गरीबों से उनकी क्षमता से अधिक कर वसूल किया। अब तुम्हें समझ आया कि किस कारण से तुम्हें इस जन्म में इतने दुःख मिल रहे हैं। जिस तरह से अपने पूर्व जन्म में तुमने सारे समाज को दुःख दिया है, ऐसे ही इस जन्म में सारा समाज तुम्हें दुःख दे रहा है।

बिरजूः आपने सही कहा ये वर्तमान जीवन तो मेरे पूर्व जन्मों के बुरे कर्मों का ही फल है। सच में मैंने काफी बुरे कर्म किये हैं। राजा बन कर मैंने दूसरों पर बहुत अत्याचार किए हैं। अपने इन पूर्व जन्मों के कर्मों को देख मुझे बहुत ही आत्मग्लानि महसूस हो रही है। मुझे अपने इस जन्म से घृणा होने लगी है।

परमात्मा: जो बीत गया अब उसके बारे में सोचने से कोई लाभ नहीं है। बेहतर होगा कि तुम अपने भविष्य को सुधारने के लिए वर्तमान जीवन को अच्छा बनाओ और श्रेष्ठ कर्म करो।

પરમાત્મા: મેરે મીઠે બચ્ચે, અબ તો તુમ ઇસ બાત કો સ્વીકારતે હો કિ ઇસ જન્મ મેં તુમ્હારે સાથ જો ભી બુરા હો રહા હૈ ઉસકે જિમ્મેદાર તુમ સ્વયં હી હો। મૈને તુમ્હારે સાથ કભી કુછ બુરા નહીં કિયા ઔર ન હી મૈને તુમ્હેં કભી દુઃખ હી દિયા હૈ।

ઇતના સુનતે હી બિરજૂ કી આંખોં મેં આંસૂ આ ગણ અબ ઉસે અપને સે હુર્ઝ ગલતી કા એહસાસ હો ચુકા થા વહ પરમાત્માને સમક્ષ ઝુક ગયા ઔર ઉનસે માફી માંગને લગા।

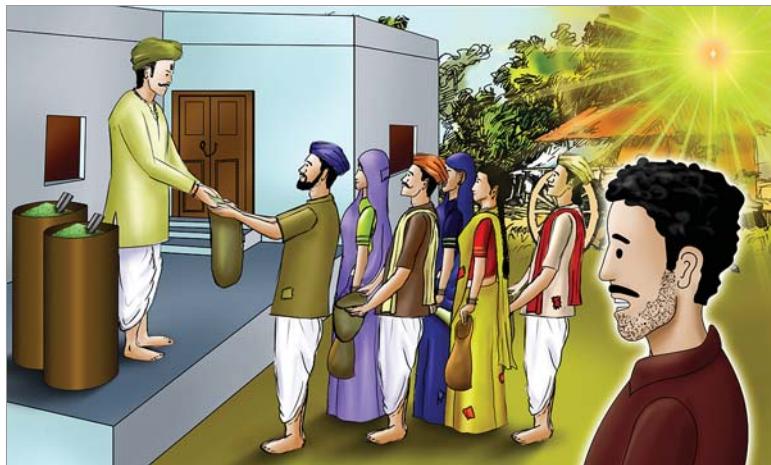
બિરજૂ: મુઝે ક્ષમા કર દીજિએ ભગવન જો મૈને આપ પર ઇતના બડા આરોપ લગાયા। મુઝે અપને કર્મોની જ્ઞાન નહીં થા મૈને સારા જીવન આપકો હી અપને ભાગ્ય કે લિ� જિમ્મેદાર ઠહરાયા। મુઝસે બહુત બડા પાપ હો ગયા હૈ। કૃપા કરકે મુઝે ઇસ મહાપાપ કે લિએ ક્ષમા કરો। મૈં આપકો યહ વચન દેતા હું કિ આગે સે મૈં કભી ભી અપને દુર્ભાગ્ય કા દોષ આપ પર યા કિસી ઔર પર નહીં ડાલુંંગા।

પરમાત્મા: મેરે બચ્ચે, મૈને તો તુમ્હેં કભી દોષી નહીં માના। ફિર ભી મૈં તુમ્હેં ક્ષમા કરતા હું।

બિરજૂ: હે પ્રભુ આપ સચ મેં બડે હી રહમદિલ હું। આપ દવા કે સાગર હું। મૈં આપકા બહુત-બહુત આભારી હું જો આપને મુઝે ઇતના શ્રેષ્ઠ માર્ગ બતાયા, નહીં તો ન જાને મૈં અપને જીવન મેં ઔર કિતને હી બુરે કામ કર બૈઠતા।

પરમાત્મા: ભલે હી તુમ્હેં અબ કર્મોની જ્ઞાન હો ગયા હૈ ફિર ભી તુમ્હેં અપને પૂર્વ જન્મ કે કર્મોની ફલ તો ભોગના હી હોગા।

બિરજૂ: આપકે સાથ ઇસ મિલન કે બાદ તો મેરા જીવન ધન્ય-ધન્ય હો ગયા હૈ। આપને અબ મુઝમેં ઇતની શક્તિ ભર દી હૈ જો મૈં અબ અપને જીવન કી હોરેક ચુનૌતી કા સામના કરને કે લિએ તૈયાર હું।

બિરજૂ: હે પ્રભુ, મુઝે યથ તો પતા ચલ ગયા કિ કિન કારણો સે મુઝે ઇતના દુખદાઈ જીવન મિલા પર ક્યા આપ મુઝે યથ બતા સકતે હોએ કિ કિન કારણો કી વજહ સે મુઝે એક રાજા કા જન્મ મિલાથા?

પરમાત્મા: જૈસે તુમ્હારે બુરે કર્મોને ફલસ્વરૂપ તુમ્હેં ઇતના દુઃখી જીવન મિલા, ઉસી પ્રકાર તુમને અપને ઇસ જન્મ કે પૂર્વ જન્મો મેં કાફી પુણ્ય કર્મ કિયે થે ઉસી કે ફલસ્વરૂપ તુમ્હેં એક રાજા કા જીવન મિલા। ઇસકે પૂર્વ જન્મ મેં તુમ એક મહાદાની પુરુષ થોએ। તુમને અપને ઉસ જીવન મેં અનેકોની સહાયતા કી થી ફલસ્વરૂપ ઉન સભી સે તુમ્હેં બહુત દુઆએ મિલીએ। ઉન શ્રેષ્ઠ કર્મોને કારણ હી તુમ્હેં એક સુખદાઈ જીવન મિલા!

બિરજૂ: મન મેં યથ સવાલ ઉઠ રહા હૈ કિ યદિ મૈં ઇતના અચ્છા માનવ થા તો ઇસકે અગાઉ જન્મ મેં ઇતના બુરા વ્યક્તિ કૈસે બન ગયા।

પરમાત્મા: વાસ્તવ મેં ઇસ જન્મ મેં બાલ્યાવસ્થા સે હી તુમ્હેં ગલત મિત્રોની સંગ મિલા। જૈસા સંગ હોતા હૈ વૈસા રંગ લગતા હૈ। ફલસ્વરૂપ બચપન સે હી તુમ્હારા આચાર-વ્યવહાર બિગડને લગાએ તુમ્હેં સબ પર રોબ જમાને કી આદત પડ્ય ગઈ જિસસે તુમ ઇતને અભિમાની, ક્રોધી ઔર ક્રૂર બન ગએ

બિરજૂ: ક્યા કોઈ ઐસા ઉપાય નહીં જિસસે આત્મા અપને હર જન્મ મેં સુખી રહે।

પરમાત્મા: સુખ કે બાદ દુઃખ ઔર દુઃખ કે બાદ સુખ મિલના તો નિશ્ચિત હૈ। ઇસ વિશ્વ મેં કોઈ ભી ઐસા વ્યક્તિ નહીં હૈ જો સદા સુખી હો ઔર ન હી કોઈ ઐસા વ્યક્તિ હી હૈ જો સદા દુઃખી હો। સુખ ઔર દુઃખ જીવન કે દો પહ્લૂ હોએ હોએ હર મનુષ્ય કો ભોગના હી હોતા હૈ।

બિરજૂ: ફરંતુ કોઈ તો એસા ઉપાય જરૂર હોગા જિસસે આત્મા સદા સુખી રહે।

પરમાત્મા: ઉપાય હૈ, ‘કર્મો કી ગુહ્ય ગતિ કા જ્ઞાન’। યદિ મનુષ્ય કો હર જન્મ મેં કર્મો કા જ્ઞાન રહે ઔર વહ સદૈવ અચ્છે કર્મ કરતા રહે તો વહ સદા સુખી રહ સકતા હૈ। પર અગર ઉસે કર્મ ઔર વિકર્મ ક્યા હોતે હૈનું, યથ નહીં માલૂમ તો વહ અપને જીવન મેં અચ્છે કર્મો કે સાથ-સાથ વિકર્મ ભી કર બૈઠતા હૈ જિસકા ઉસે ફલ ભોગના હી પડતા હૈ।

બિરજૂ: હે ઈશ્વર ક્યા આપ મુઝે યહ બતાએંગે કि કિન કર્મો કો હમ અચ્છે કર્મ કહ સકતે હોએ ઔર કૌન સે કર્મ વિકર્મ ગિને જાતે હોએ?

પરમાત્મા: યહ તુમને બહુત અચ્છા પ્રશ્ન કિયા। વાસ્તવ મેં જિસ કર્મ સે સ્વયં કો ઔર દૂસરોં કો સુખ મિલે ઉન કર્મોનો સતકર્મ કહા જાતા હૈ। દૂસરી ઓર કોઈ ભી એસા કર્મ જિસસે કિસી કો જાને યા અનજાને મેં ભી દુઃખ પહુંચે ઉસે વિકર્મ કહતે હોએં। જૈસે યદિ કોઈ કિસી કો મારતા પીટતા હૈ યા કિસી ભી પ્રકાર સે દુઃખ દેતા હૈ તો વહ વિકર્મ કહલાતા હૈ। વહી કોઈ વ્યક્તિ કિસી કી મદદ કરતા હૈ, સબ કા ભલા કરતા હૈ તો વહ પુણ્ય કહલાતા હૈ। યહાં તક કી મન સે ભી કિસી કે પ્રતિ બુરે સંકલ્પ કરના યા મુખ સે કિસી કે લિએ કુછ બુરા કહના ભી વિકર્મ હી હોતા હૈ।

બિરજૂ: ઔર કિન આધાર સે કોઈ વ્યક્તિ સદા અચ્છે કર્મ કર સકતા હૈ।

પરમાત્મા: સહી જ્ઞાન હી વ્યક્તિ કો સહી માર્ગ પ્રદર્શિત કરતા હૈ। જ્ઞાન સે હી વ્યક્તિ કે જીવન મેં આર્દ્ધ આતે હોએ ઔર યે શ્રેષ્ઠ આર્દ્ધ હી ઉસે સતકર્મ કરને કી પ્રેરણ દેતે। વાસ્તવ મેં જ્ઞાન સે હી કોઈ ભી વ્યક્તિ અપના જીવન ઊંચ બના સકતા હૈ।

बिरजू: क्या ऐसा नहीं हो सकता कि हमने यदि एक जन्म में कुछ अच्छे कर्म किए हैं तो उसका फल हमें हर जन्म में मिले?

परमात्मा: (मुस्कुराते हुए) लगता है आज तुम मुझसे कर्मों के सारे राज जान कर ही रहेगे। अभी जो तुमने मुझ से प्रश्न पूछा है उसका जवाब जानने से पहले मैं तुम्हें एक छोटी-सी कहानी सुनाता हूँ।

एक बार की बात है, एक राजा था, उसके दो राजकुमार थे। राजा के राज्य में एक संन्यासी आए। राजा ने उस संन्यासी की दिल से सेवा की। राजा की सेवा से खुश हो कर उस संन्यासी ने उसे दो चमत्कारी फल दिए और उसे बताया कि इन फलों को खाने वाले की उम्र बढ़ जाती है। राजा को लगा कि यह फल उसे अपने राजकुमारों को दे देना चाहिए। राजा ने अपने दोनों राजकुमारों को एक-एक चमत्कारी फल दे दिया और उनको उस फल की विशेषता बताई। दोनों राजकुमारों ने आदर पूर्वक अपने-अपने फल ले लिए। पहले राजकुमार ने बहुत जल्द ही उस फल को खा लिया। वहीं दूसरे राजकुमार ने भी फल को खाया पर उसने उसका बीज अपने पास रख दिया। फिर उसने उस बीज को धरती में बो दिया। थोड़े ही दिन में उस बीज से अंकुर फूटा और कुछ ही वर्षों में उस बीज ने एक वृक्ष का रूप ले लिया। अब दूसरे राजकुमार के पास कई फल हो गए और इसी के साथ उसकी उम्र कई ज्यादा हो गई।

परमात्मा: इस कहानी से तुम्हें क्या समझ आया?

बिरजू: मेरे रुयाल में तो दूसरा राजकुमार बहुत ही बुद्धिमान था। उसने एक फल को अनेक फलों में परिवर्तित कर दिया। यदि पहला राजकुमार भी ऐसा ही करता तो उसके पास भी अनेक फल होते। परंतु इस कथा से मेरे प्रश्न का क्या लेना-देना।

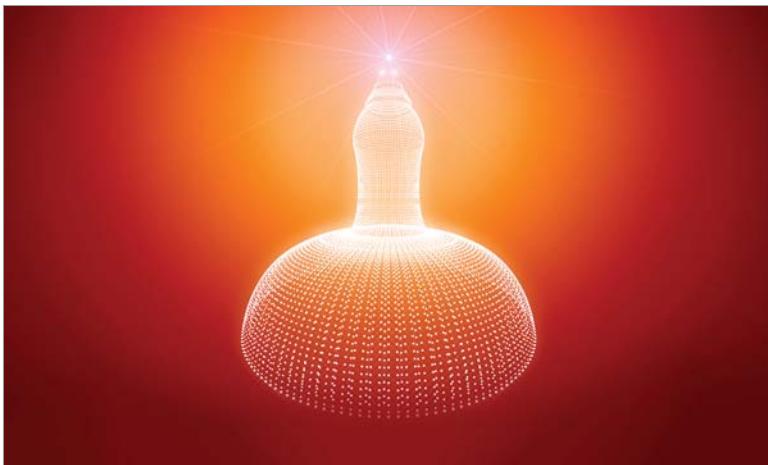
પરમાત્મા: (મુસ્કુરાતે હુએ) દેખો, વહ ચમત્કારી ફલ હમારે અચ્છે કર્મો કા ફલ હૈ। દોનો રાજકુમારોં કો અપને પૂર્વ જન્મોં કે કર્મોં કે ફલસ્વરૂપ એક સમાન ફલ મિતા, પરન્તુ એક ને ઉસે ખા-પીકર સમાસ કર દિયા ઔર દૂસરે ને ઉસ ફલ કો ખાયા તો સહી પર સાથ હી ઉસે ફિર સે રોપિત ભી કર દિયા ઔર આગે કે લિએ ભી કર્ઝ ફલ તૈયાર કર દિણ કહને કા તાત્પર્ય યહ હૈ કિ યદિ કિસી વ્યક્તિ ને અપને પછલે કિસી જન્મ મેં બહુત અચ્છે કાર્ય કિએ હોય તો ઉસકે ફલસ્વરૂપ ઉસે સુખી જીવન મિલેગા ઔર યદિ ઇસ જન્મ મેં ભી વહ અચ્છે કર્મ કરતા હૈ તો અગલે જન્મ મેં ભી ઉસે સુખ મિલના નિશ્ચિત હૈ। પર અગર વહ ઇસ જન્મ મેં બુરે કર્મ કરતા હૈ તો ઉસે અગલે જન્મ મેં દુઃখી જીવન મિલના ભી નિશ્ચિત હૈ જૈસા કિ તુમ્હારે સાથ હુઅા।

બિરજૂ: ઇસકા અર્થ યહી હૈ કિ યદિ કિસી વ્યક્તિ કો સુખી ઔર ધનવાન જીવન મિતા હૈ તો ઉસે ઇસ જન્મ મેં કેવળ અપને લિએ હી નહીં જીના ચાહિએ પરંતુ ઉસે ઇસ જન્મ મેં ભી શ્રેષ્ઠ કર્મ કરકે અપના ભવિષ્ય જીવન ભી શ્રેષ્ઠ બના દેના ચાહિએ।

પરમાત્મા: સહી સમજા પર વાસ્તવ મેં જ્યાદાતર મનુષ્ય પહલે રાજકુમાર કી તરહ કર્મ કે ફલ કો ખા પી કર ખત્મ કર દેતે હોય!

બિરજૂ: હે પ્રભુ, ક્યા એસા કોઈ ઉપાય નહીં જિસસે હમ ઇન કર્મોં કે બંધન સે સદા કે લિએ છૂટ જાએં? ક્યા હમ એક કે બાદ એક એસે હી જન્મ લેતે રહેંગે।

પરમાત્મા: કર્મોં કે બંધન સે સદા કે લિએ કોઈ ભી છૂટ નહીં સકતા। જો ભી આત્મા ઇસ ધરા પર આતી હૈ વહ કર્મોં કે બંધન મેં બંધ હી જાતી હૈ। જન્મ કે બાદ મૃત્યુ નિશ્ચિત હૈ ઔર મૃત્યુ કે બાદ જન્મ ભી નિશ્ચિત હૈ। યહ એક અનાદિ ઔર અવિનાશી ચક્ર હૈ જો નિરંતર ચલતા હી રહતા હૈ। ઇસ અવિનાશી ચક્ર કે કારણ હી આજ સારા સંસાર સ્થિર ઔર સંતુલિત હૈ।

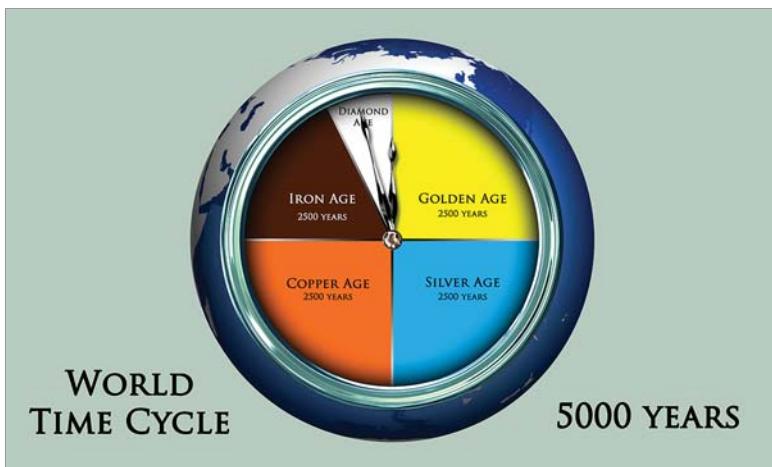
बिरजू: हम सब आत्माएं इस धरा पर कहां से आती हैं? क्या आत्माएं इस धरा की मूल रहवासी नहीं हैं।

परमात्मा: सभी आत्माओं का वास्तविक घर यह धरती नहीं परन्तु धरती से बहुत दूर चाँद तारागण से पार परमधाम है, जिसे ब्रह्मलोक भी कहते हैं। वही तुम्हारा और मेरा वास्तविक धाम है। वह एक लाल प्रकाश की दुनिया है। उस लोक में सभी आत्माएँ अपने बीज रूप में, बिंदु रूप में मुझ परम आत्मा के साथ रहती हैं।

फिर परमात्मा बिरजू को परमधाम का दृश्य दिखाते हैं। चारों ओर लाल प्रकाश ही लाल प्रकाश था। उस लाल प्रकाश के मध्य में सितारों की तरह अनेकों आत्माएं चमक रही थीं। वे सभी आत्माएं एक उलटे वृक्ष के आकार में थीं और उन आत्माओं के वृक्ष के सबसे ऊपर ज्योतिर्बिन्दु परमात्मा चमक रहे थे। कुछ समय के लिए बिरजू का सूक्ष्म शरीर भी अदृश्य हो गया और केवल उसकी आत्मा ही रह गई। वह भी स्वयं को आत्मा अनुभव कर रहा था। ऐसा अलौकिक अनुभव उसने कभी नहीं किया था। कुछ समय के लिए वह सभी कर्मों के बंधनों से परे हो गया। फिर वापिस बिरजू अपने शारीरिक रूप में आ गया?

बिरजू: कितना दिव्य और अलौकिक अनुभव था हे प्रभु, इस लोक में आत्माएं क्या करती हैं?

परमात्मा: इस लोक में सभी आत्माएँ शांत रहती हैं, यहां आत्माएं कर्मों से मुक्त रहती हैं। इस लोक में सभी आत्माएं अपने अनादि रूप में होती हैं। आत्मा परमधाम में तब तक इंतज़ार करती है जब तक परिस्थितियां उसके विश्व नाटक मंच में प्रवेश करने के अनुकूल न हो। समय आने पर आत्मा परमधाम छोड़ धरती पर जन्म लेती है।

બિરજુ: આપને ઇસ વિશ્વ કો નાટક મંચ ક્યોં કહાં?

પરમાત્મા: ક્યોંકિ યહ વિશ્વ, એક નાટક મંચ કી તરહ હૈ। યહ સભી આત્માઓ કા સામૂહિક ખેલ હી તો હૈ। જૈસે કિસી નાટક મેં કલાકાર અપને અનુરૂપ વસ્તુ પહનકર અપને નિર્ધારિત સમય પર આકાર અપના અભિનય કરતા હૈ, વૈસે હી ઇસ વિશ્વ રંગમંચ પર આત્માએ એક કલાકાર કી ભાંતિ અપના પાર્ટ બજાતી હૈ।

બિરજુ: યदિ યહ સબ એક નાટક હૈ, તો ઇસ નાટક કી શુરૂઆત કવ હોતી હૈ ઔર ઇસકા અંત કવ હોગા?

પરમાત્મા: ઇસ નાટક કા ન તો કોઈ આદિ હૈ ઔર ન હી ઇસકા કોઈ અંત હી હૈ। યહ એક અવિનાશી કાલચક્ર હૈ જો નિરંતર ચલતા હી રહતા હૈ। ઇસ કાલચક્ર મેં ચાર યુગ હૈ – સત્યાગ, ત્રૈતાયુગ, દ્વાપરયુગ ઔર કલિયુગ। ઇન ચારોં યુગોં કો મિલા કર એક કલ્પ બનતા હૈ। એક કલ્પ કે બાદ દૂસરા કલ્પ, દૂસરે કલ્પ કે બાદ તીસરા કલ્પ આતા હૈ એસા નિરંતર ચલતા હી રહતા હૈ। હરેક યુગ કી અવધિ 1250 વર્ષ કી હોતી હૈ જિસ કારણ એક કલ્પ કી અવધિ 5000 વર્ષ કી હોતી હૈ।

બિરજુ: આપકે કહને કા અર્થ હૈ કિ કલિયુગ કે બાદ ફિર સે સત્યાગ આતા હૈ।

પરમાત્મા: સહી કહાા કલિયુગ કે બાદ ફિર સે સત્યાગ આતા હૈ ઔર યા ચક્ર નિરંતર ચલતા રહતા હૈ। ઇસ કાલચક્ર કી સબસે સુંદર બાત યા હૈ કિ ઇસ સૃષ્ટિ રૂપી નાટક કી હર 5000 વર્ષ મેં હૂબૂ પુનરાવૃત્તિ હોતી રહતી હૈ।

બિરજુ: ઇસકા મતલબ ક્યા હુआ?

પરમાત્મા: ઇસકા અર્થ યા હૈ કિ જો તુમ્હારે સાથ આજ હુઆ હૈ વહ તુમ્હારે સાથ 5000 વર્ષ પૂર્વ ભી હુઆ થા ઔર 5000 વર્ષ કે બાદ ભી એસા હી હોગા। હર કલ્પ મેં હરેક આત્મા એક સમાન પાર્ટ નિભાતી હૈ। યહી શાશ્વત સત્ય હૈ ઔર યહી ઇસ સંસાર કા અવિનાશી નિયમ હૈ।

બિરજૂ: યે તો બડા હી અદ્ભુત રહસ્ય હૈ જો આપને મુદ્દે બતાયા હૈ। હે પ્રભુ, જિન ચાર યુગોં કી બાત આપને મુદ્દે બતાઈ ઉન ચારોં યુગોં મેં ક્યા-ક્યા હોતાને!

પરમાત્મા: કલ્યાણ કે સમય કે અનુરૂપ ચાર યુગોં મેં વિભાજિત કિયા ગયા હૈ। સબસે પહલે સત્યાગ હોતા હૈ જે બાસારી સૃષ્ટિ અપને સતોપ્રધાન રૂપ મેં હોતી હૈ। ચારોં ઓર સમ્પૂર્ણ સુખ ઔર શાંતિ હોતી હૈ। પ્રકૃતિ ભી અપને સતોપ્રધાન રૂપ મેં હોતી હૈ। યહાં પર સખી મનુષ્ય સર્વબુધ સમ્પત્તિ, 16 કલા સમ્પૂર્ણ ઔર સમ્પૂર્ણ પવિત્ર હોતે હૈને ઇસ કારણ ઉન્હેં દેવી-દેવતા કહા જાતા હૈ। યહાં તક કે ઇસ યુગ મેં પશુ-પક્ષી ભી અહિંસક હોતે હૈને ઇસ યુગ મેં શ્રી લક્ષ્મી ઓર શ્રી નારાયણ કા રાજ્ય હોતા હૈ। યહાં એક રાજ્ય, એક ભાષા ઓર એક હી ધર્મ હોતા હૈ। ઇન સબ વિશેષતાઓને કે કારણ હી ઇસ યુગ કો સ્વર્ણિમ યુગ કહા જાતા હૈ।

ઇસકે બાદ પરમાત્મા ને બિરજૂ કો સત્યાગ સૃષ્ટિ કા સાક્ષાત્કાર કરાયા। ચારોં ઓર હરિયાલી હી હરિયાલી થી કર્હી પર ઝાંને બહ રહે થે તો કર્હી પર સુંદર બગીચે થો હર દિશા મેં સ્વર્ગ કે મહલ થો બગીચોં મેં દેવી-દેવતાએં બેબદ સુંદર પોશાક પહન રાસલીલા કર રહે થો પૂરે વાતાવરણ મેં કર્હી પુર્ણો કી સુગંધ ફૈલી હુઈ થી પક્ષિયોને કી ચહેરાહાટ કિસી મધુર સંગીત કી ભાંતિ લગ રહી થી। આકાશ મેં કર્હી પુષ્પક વિમાન ઉડ રહે થો એક નદી કે કિનારે શેર ઓર ગાય એક સથ પાની પી રહે થો ઇની સુંદર સૃષ્ટિ દેખ બિરજૂ અપની સુધુદુધ ભૂલ ગયા ઓર ઉન સ્વર્ણિમ નજારોં મેં હી ખો ગયા ઉસે ઇસ દુનિયા સે જાને કા મન નહીં કર રહા થા પરંતુ પરમાત્મા ને ઉસે ફિર સે બુલા લિયા।

બિરજૂ: કિની મનમોહક દુનિયા હૈ, યાં સબ કિને સુખીનોં! ઇસકે પશ્ચાત ક્યા હોતા હૈ?

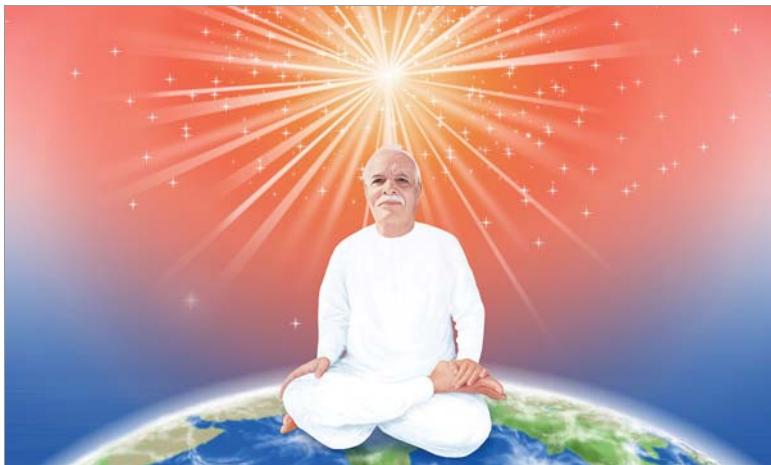
પરમાત્મા: પરિવર્તન તો સૃષ્ટિ કા નિયમ હૈ। સમય કે સાથ-સાથ સૃષ્ટિ કા ભી પરિવર્તન હોતા જાતા હૈ। સત્યાગ કે બાદ આતા હૈ ત્રેતાયુગ ઇસ યુગ મેં ભી ચારોં ઓર સુખ ઔર શાંતિ રહતી હૈ પર સત્યાગ કી તુલના મેં યહાં સખી મનુષ્ય 14 કલા સમ્પૂર્ણ હી હોતે હૈ। ઇસ યુગ મેં શ્રી રામ ઓર શ્રી સીતા કા રાજ્ય હોતા હૈ। ઇસ યુગ કો રજત યુગ ભી કહતે હૈ। કુલ મિલા કર સત્યાગ ઓર ત્રેતાયુગ કો હી સ્વર્ગ કહા જાતા હૈ। યહાં હર કોઈ સુખી રહતા હૈ।

પરમાત્મા: ત્રૈતાયુગ કે બાદ આતા હૈ દ્વાપરયુગ। ઇસ યુગ સે હી સૃષ્ટિ મેં દુઃખ ઔર અશાંતિ બઢ્યે લગતી હૈ। દ્વાપર મેં પ્રકૃતિ રજોપ્રધાન હો જાતી હૈ। મનુષ્યાત્માએં ૪ કલા સમ્પૂર્ણ હોતી હૈ। ચૂંકિ ઇસ યુગ મેં દુઃખોं કા આરમ્ભ હોતા હૈ તો સાથ હી આરમ્ભ હોતી હૈ મુદ્દા પરમાત્મા કી ભક્તિ। સર્વપ્રથમ ભારત મેં મુદ્દા નિરાકાર શિવ કી હી શિવલિંગ કે રૂપ મેં પૂજા હોતી રહી પર સમય કે સાથ સાથ અવ્યભિચારી ભક્તિ, વ્યભિચારી ભક્તિ મેં બદલ ગઈ ઔર મનુષ્ય અનેકોં દેવી દેવતાઓં કી ભી ભક્તિ કરને લગો। ઇસી કે સાથ અનેક ધર્મોં કી ભી સ્થાપના દ્વાપર યુગ મેં હી હુર્ઝી સારા વિશ્વ અનેક રાજ્યોં મેં બંટ ગયા। મનુષ્યોં ને ભૂમિ કે લિએ, ધર્મ કે લિએ અનેકોં યુદ્ધ કિએ। અબ સૃષ્ટિ વૈસી ન થી જૈસી સત્યયુગ કે આરમ્ભ મેં થી। પવિત્ર મનુષ્ય અબ અપવિત્ર હો ગણું કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ ઔર અહંકાર યે પાંચોં વિકાર, અબ સભી મનુષ્યોં કો વિકારી બના ચુકે થો એસે હી સમય બીતતા ગયા। દ્વાપરયુગ કે બાદ આરમ્ભ હુઆ કલિયુગ। ઇસ યુગ મેં આત્માએં તમોપ્રધાન ઔર કલાહીન હો જાતી હૈ। ચારોં ઓરં દુઃખ હી દુઃખ ફૈલ જાતા હૈ।

બિરજૂ: લોગ કહતે હૈને કિ વર્તમાન સમય કલિયુગ હી ચલ રહા હૈ?

પરમાત્મા: હાં, વર્તમાન સમય કલિયુગ હી ચલ રહા હૈ। યહાં તક કિ યહ કલિયુગ કે અંત કા સમય હૈ। ઇસ સમય તક સભી આત્માએં પરમધામ સે ઇસ ધરા પર આ ચુકી હોતી હૈને ઔર યાં સમય હૈ જે બંદુદ્ધે ભી સ્વયં ઇસ ધરા પર અવતરિત હોના પડતા હૈ। જૈસા કિ મૈને તુમ્હેં પહલે ભી બતાયા થા કિ કલિયુગ કે બાદ ફિર સે સત્યયુગ આતા હૈ ઔર એક ના કલ્પ કી શુરુઆત હોતી હૈ। કલિયુગ ઔર સત્યયુગ કે બીચ કે સમય કો સંગમયુગ કહા જાતા હૈ। વો મંગલકારી પલ અબ આ ચુકા હૈ જે પુરાના કલ્પ ખત્મ હો નયા કલ્પ આરમ્ભ હોગા। કલિયુગ કે બાદ ફિર સે નર્સ સત્યયુગી દુનિયા કી સ્થાપના હોગી। ઉસ નર્સ દુનિયા કી સ્થાપના કે લિએ હી મૈં ઇસ ધરા પર આયા હું।

બિરજૂ: ઇસકા અર્થ હૈ કિ વર્તમાન સમય આપ સૃષ્ટિ પર અવતરિત હો ચુકે હોએં।

પરમાત્મા: હાં, યે સત્ય હૈ કિ મૈં વર્તમાન સમય ઇસ ધરતી પર અવતરિત હો ચુકા હુંએં।

બિરજૂ: હે પ્રભુ, આપ કિસ રૂપ મેં અવતરિત હુએ હોએં? આપને કિસ રૂપ મેં જન્મ લિયા હૈ?

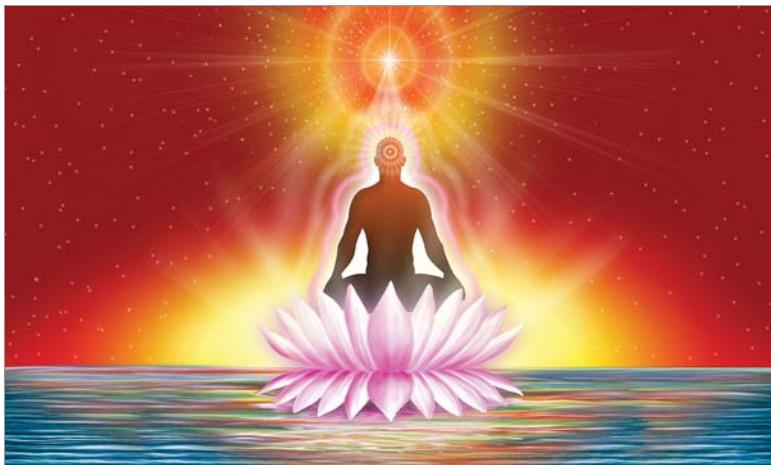
પરમાત્મા: મૈં તો અજન્મા હુંએં, મૈં કભી ભી કિસી માતા કે ગર્ભ સે જન્મ નહીં લેતા। પરન્તુ ચૂંકિ મૈં નિરાકાર હુંએં ઇસલિએ મુદ્દે અપને દિવ્ય કર્તવ્યો કો પૂર્ણ કરને કે લિએ એક અનુભવી માનવીય તન કા આધાર લેના પડતા હૈ અર્થાત મૈં એક શરીર કા આધાર લે સત્યાગી સૃષ્ટિ કી સ્થાપના કરતા હુંએં।

બિરજૂ: વો ભાગ્યશાલી મનુષ્ય કૌન હૈ જિનકે તન કે માધ્યમ સે આપ અપના દિવ્ય કર્તવ્ય કર રહે હોએં?

પરમાત્મા: વહ ભાગ્યશાલી વ્યક્તિ હૈ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા યે વહી આત્મા હૈ જિસને સત્યાગ મેં શ્રી નારાયણ કે રૂપ મેં પાર્ટ બજાયા। સર્વ મનુષ્યાત્માઓં મેં યહ હી સર્વોત્તમ હૈ, ઇસલિએ મૈંને ઇનું તન કા આધાર લિયા હૈ। ઇસ સમય સારી સૃષ્ટિ તમોપ્રધાન હો ચુકી હૈ ઔર હર મનુષ્યાત્મા પતિત હો ગઈ હૈ। મૈં આયા હુંએં સખી પતિત આત્માઓ કો ફિર સે પાવન બના અપને ઘર પરમધામ લે જાને।

બિરજૂ: ક્યા અભી સૃષ્ટિ કા અંત આ ગયા હૈ?

પરમાત્મા: યહ સૃષ્ટિ કા અંત નહીં, બલ્કિ પુરાની કાલિયુગી દુનિયા કા અંત હૈ। પર સાથ હી નર્સ સત્યાગી પવિત્ર દુનિયા કા આરમ્ભ ભી હૈ। ઉસ દુનિયા કી એક સુંદર ઝલક તો તુમ દેખ હી ચુકે હો। બસ દેખતે જાઓ બહુત હી જલ્દી વહ દુનિયા આને વાલી હૈ મેરે પ્યારે બચ્ચે।

બિરજૂ: ઉસ સતયુગી દુનિયા મેં કૌન-કૌન જાએગા?

પરમાત્મા: ઉસ સતયુગી દુનિયા મેં વહીં શૈષ આત્માએં જાએંગી જો ઇસ સંગમયુગ કે સમય મેં મુઢે ઇસ સાધારણ રૂપ મેં ભી પહ્યાન લેંગી ઔર મેરી શ્રીમત પર ચલ અપને જીવન કો ફિર સે દિવ્ય ઔર પાવન બનાએંગી।

બિરજૂ: ક્યા મેં ભી ઉસ દુનિયા મેં જા પાઊંગા ?

પરમાત્મા: ક્યોં નહીં, તુમ હી ક્યા વિશ્વ કી હર આત્મા ઉસ દુનિયા મેં જા સકતી હૈ યદિ તુમ ભી મેરી બતાઈ ગઈ શ્રીમત પર ચલોગે તો તુમ ભી સત્યુગ મેં જા સકોગે।

બિરજૂ: હે પ્રભુ, આપકી ક્યા શ્રીમત હૈ જિસસે મૈં ઉસ દુનિયા કા માલિક બન જાऊંગા ।

પરમાત્મા: મેરી મુખ્ય શ્રીમત હૈ ‘રાજયોગ’।

બિરજૂ: રાજયોગ!, યહ રાજયોગ ક્યા હૈ?

પરમાત્મા: રાજયોગ, સભી યોગોં કા રાજા હૈ યા કોઈ કઠિન શારીરિક ક્રિયા યા હઠયોગ નહીં પરંતુ અત્યંત હી સરલ ધ્યાનસાધના હૈ અપને મન કો મેરી યાદ મેં એકાગ્ર કરના હી રાજયોગ હૈ સ્વયં કો આત્મા રૂપ મેં સ્થિત કર મુઢે મેરે સત્ય સ્વરૂપ, જ્યોતિ રૂપ મેં યાદ કરના યહી રાજયોગ કી વિધિ હૈ ઇસ વિધિ સે આત્મા કે મન કી તાર મુઢ સે ઝૂડ જાતી હૈ જિસસે મુઢ સે અપાર શક્તિયાં રાજયોગી કે અંદર સમાને લગતી હૈ રાજયોગ કે નિરંતર અભ્યાસ સે આત્મા પાવન બનતી જાતી હૈ ઔર સાથ હી ઉસકે પિછલે સભી પાપકર્મોં કા ભી નાશ હોતા જાતા હૈ

બિરજૂ: ક્યા રાજયોગ સે મેરે દ્વારા કિયે ગએ પાપ કર્મોં કા ભી નાશ હો જાયેગા?

પરમાત્મા: હા�, રાજયોગ સે તુમ્હારે સિર પર જો કર્દ જન્મોં કે પાપોં કા બોઝા હૈ વહ સબ ખત્મ હો જાએગા ઔર તુમ ફિર સે પુણ્ય આત્મા બન જાઓગો।

બિરજૂ: યે તો બડે હી હર્ષ કી બાત હૈ। અખિરકાર મૈં અપને કિએ ગએ પાપકર્મો કા પશ્ચાતાપ કર પાઊંગા મેરા મન કબ સે યહ હી સોચ કે ઘબરા રહા થા કિ અખિર મૈં અપને વિકર્મો કા પશ્ચાતાપ કૈસે કરુંગા હે પરમેશ્વર, મૈં આપકા બહુત આભારી હૂં જો આપને મુઝે યે દિવ્ય જ્ઞાનમાર્ગ પ્રદર્શિત કિયા।

પરમાત્મા: મૈં તો તુમ્હારા પિતા હૂં, યહ તો મેરા કર્તવ્ય થા

બિરજૂ: હે પ્રભુ, ક્યા મૈં ઇસ જન્મ મૈં આપસે સાકાર રૂપ મેં ભી મિલ પાऊંગા?

પરમાત્મા: મુઝે સચ્ચે દિલ સે ઢુંઢને કા પ્રયાસ કરના મૈં તુમ્હેં અવશ્ય હી મિલ જાઊંગા બહુત જલ્દ તુમ્હારી મુલાકાત કુછ ઐસી આત્માઓને સે હોગી જો તુમ્હેં મુદ્દસે મિલને કા સહી રાસ્તા બતાએંગી।

બિરજૂ: વો કૌન આત્માએં હૈ, ઉન્હેં મૈં કૈસે પહ્ચાનૂંગા?

પરમાત્મા: બસ તુમ સચ્ચે દિલ સે મેરી પ્રાસિ કી ઇચ્છા રહ્યો, તુમ્હેં મેરી પ્રાસિ અવશ્ય હોગી વે આત્માએં એક દિન તુમ્હારે પાસ આયેંગી મેરા સંદેશ લે કરા અબ યહ તુમ્હારે ઊપર હૈ કિ તુમ ઉન્હેં પહ્ચાન પાઓએ યા નહીં અભી મૈં તુમસે વિદાઈ લેતા હૂં આશા હૈ તુમ્હેં કર્મો કા જ્ઞાન સમજ મેં આ ગયા હોગા અબ મૈં ચલતા હૂં સદા સુખી રહના!

ઇતના કહતે હી પરમાત્મા અદૃશ્ય હો જાતે હૈનું। બિરજૂ ઉન્હેં રોકને કા પ્રયાસ કરતા હૈ પર વહ ઉન્હેં રોક નર્હી પાતા। તથી બિરજૂ કી નીંદ ખુલ જાતી હૈ ઔર વહ અપને કો ફિર સે અપની ઝોંપડી મેં પાતા હૈ। સવેરા હો ચુકા થા સૂર્જ કી કિરણે ખિંડકી સે હો કર બિરજૂ પર પડ રહી થીં। ઉસે યહ સમજ મેં આ ગયા થા કિ ઉસને જો કુછ ભી અનુભવ કિયા વહ સબ એક સ્વપ્ન થા બિરજુ કે મુખ પર અબ એક મુસ્કાન થી। વહ મન હી મન અપને સે બાતોં કર રહા થા।

બિરજૂ: ક્યા યહ સબ એક સપના થા? પર જો કુછ ભી હો બડા હી અલોકિક અનુભવ થા હો ન હો વહ સ્વયં પરમાત્મા હી થે જો મુઝે ઇતના શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન દેકર ચલે ગણ મૈં કિતના ભાગ્યશાલી હૂં। વહ સત્યયુગી દુનિયા કે દૃશ્ય... વહ આત્મિક અનુભુતિ... વહ સબ કિતના અદ્ભુત થા।

બિરજૂ અપને અલોકિક અનુભવોં કા સ્મરણ કર હી રહા થા કિ તથી ઉસકી પત્ની રમા વહાઁ આતી હૈ ઔર ઉસસે ગુસ્સે મેં ડાંટતે હુએ કહતી હૈ-

રમા: ક્યા હો ગયા? ઇતને ખુશ ક્યોં હો? ક્યા કલ કી પિટાઈ ભૂલ ગए? કલ સે ઘર મેં અનાજ કા એક દાના નહીં હૈ ઔર તુમ યહોં બૈઠે મુસ્કુરા રહે હો, તુમ્હેં તો કિસી બાત કી પરવાહ હી નહીં હૈ।

પર બિરજૂ અબ ભી મુસ્કુરા હી રહા થા ઉસે ઇતના દિવ્ય અનુભવ જો હુઆ થા ખુશી-ખુશી મેં ઉસને અપના અનુભવ રમા કો ભી સુનાના શરૂ કર દિયા

બિરજૂ: અરે યહ સબ બેકાર કી બાતોં છોડો, પતા હૈ આજ મેરે સ્વપ્ન મેં કૌન આએ થો

રમા: તુમ તો એસે પૂછ રહે હો જૈસે સ્વયં ભગવાન તુમ્હારે સપને મેં આએ હો।

બિરજૂ: અરે તુમને તો સહી અંદાજા લગાયા આજ મેરે સપને મેં સ્વયં ભગવાન હી આયે થો પરમાત્માને મુઢે બડા હી અલોકિક ઔર અનૂઠા અનુભવ કરાયા ઉન્હોને મુઢે કર્મો કે ગુદ્ધ રહસ્યોં કા જ્ઞાન દિયા ઉન્હોને મુઢે આને વાલે નર્ઝ દુનિયા કા સાક્ષાત્કાર કરાયા ઔર ભી બહુત સારે દિવ્ય અનુભવ કરાણ તુમ્હેં યહ પતા હૈ કિ ઇસ સમય વે ઇસ ધર્તી પર અવતરિત હો ચુકે હૈનું ઉન્હોને મુઢ્ઝે કહા કી યદિ મૈં સચ્ચે દિલ સે ઉન્હેં પ્રાસ કરને કી ઇચ્છા રહ્યું ગા તો વે મુઢ્ઝે અવશ્ય મિલ જાએંगો।

બિરજૂ ખુશી- ખુશી મેં રમા કો સબ બાતોં બતા રહા થા, પર ઉસકી ગુસ્સૈલ ઔર ચિડ્ચિડી પત્ની કો ઉસકી એક બાત સમજી નહીં આ રહી થીએ ઉસે તો ઉલ્લે યહ લગ રહા થા કિ બિરજૂ પાગલ હો ગયા હૈ।

રમા: ક્યા ઊટપટાંગ બાતોં કર રહે હો! મેરી સમજા મેં તો કુછ ભી નહીં આ રહા। લગતા હૈ કલ ઉન ગુંડોંને તુમ્હારે સિર પર મારા હોગા ઇસલિએ તુમ પાગલોંને જૈસી બાતોં કર રહે હો!

બિરજૂ: નહીં નહીં મૈં પાગલ નહીં હું, મુઢે સચ મેં યે દિવ્ય અનુભવ હુએ હુંએ!

રમા: અબ યહ બહસ છોડો ઔર ઉઠો। જાઓ કુછ કર્માઈ કર કે લાઓ। મેરા દિમાગ મત ખરાબ કરો।

બિરજૂ કો અબ અપની પત્ની કી કોઈ ભી બાત બુરી નહીં લગ રહી થી। ઉસે અબ કર્મો કા જ્ઞાન જો મિલ ગયા થા। ઉસે તો અબ રમા કે ઊપર બહુત દયા આ રહી થી। બિરજૂ ને પિછલે જન્મ મેં ઉસકે સાથ જો કિયા થા ઉસકે આગે તો યહ સબ કુછ ભી નહીં થા। ઉસ બાત કો ધ્યાન મેં રખતે હુએ વહ પ્રેમ સે અપની પત્ની સે ક્ષમા માંગતા હૈ।

બિરજૂ: આગાર તુમ્હેં મેરી કિસી ભી બાત પર યકીન નહીં હોતા તો કોઈ બાત નહીં। પર ઇતના સમજ્ઞ લો અબ મેરા જીવન પૂરી તરહ સે બદલ ગયા હૈ। મૈને પિછલે જન્મ મેં ઔર ઇસ જન્મ મેં તુમ્હારે સાથ બહુત બુરા કિયા હૈ ઇસલિએ મૈં તુમસે ઉન સબ બાતોં કે લિએ ક્ષમા માંગતા હું।

રમા કો કુછ ભી સમજ્ઞ નહીં આ રહા થા કિ ભલા બિરજૂ ઉસસે ક્ષમા ક્યોં માંગ રહા થા। કુછ સમય કે લિએ વો શાંત હો ગઈ ઔર યહીં બાત સોચતે-સોચતે વહ અપને કામ મેં લગ ગઈ।

બિરજૂ આજ બહુત ખુશ થા। કલ કે દિન ઉસકે સાથ જો કુછ ભી બુરા હુआ થા ઉન સબ બાતોં કો વહ ભૂલ ચુકા થા। યહાં તક કી ઉસે જિતની ચોટેં આઈ રીં ઉસે ઉનકા દર્દ ભી નહીં હો રહા થા।

અબ ઉસકે મન મેં કેવળ એક હી બાત થી – પરમાત્મા કી પ્રાણી વહ ઇસી ધૂન મેં ઘર સે બાહર ચલા જાતા હૈ। ઉસકે ચેહેરે પર ખુશી થી, ઉસકી ચાલ મેં અબ ઉમંગ ઔર ઉત્સાહ થા। જબ વહ બસ્તી સે ગુજર રહા થા તબ સારે બસ્તી વાલે ઉસે દેખ કર આશ્રયચકિત હો રહે થે ક્યોંકિ ઉન્હોને કભી ભી ઉસે ઇતના ખુશ નહીં દેખા થા। સભી કે મન મેં યહીં પ્રશ્ન ઉઠ રહા થા કિ કલ તો બિરજૂ કી બુરી તરહ સે પિટાઈ હુઈ થી ઔર આજ યહ દુઃখી હોને કે બજાએ ઇતના ખુશ ક્યોં હો રહા હૈ? જો જહાં થા વર્હી પર રૂક કર બિરજૂ કી ઓર દેખને લગા। થોડી દેર કે લિએ સારા માહૌલ શાંત સા હો ગયા।

બિરજૂનો અબ કિસી ભી બાત કી પરવાહ નર્હી થીએ વહ તો અપની મસ્તી મેં મસ્ત હોકર ચલા જા રહા થાએ વહ અપની દુકાન ફિર સે ચાલ્યુ કરતા હૈએ આજ વહ સબસે મુસ્કુરા કર મિલ રહા થાએ, સાથ હી ઉસકે મન મેં યહી ચલ રહા થાએ કિ કબ વહ પરમાત્મા સે ફિર મિલેગા વો હર કિસી કો ઇસી નજીર સે દેખ રહા થાએ કિ પરમાત્મા કા સંદેશ ઉસે કૌન દેગા

દોપહર કે સમય ઉસકી દુકાન પર ફિર સે વહી ગુંડે આ ગણ જિન્હોને પિછલે દિન બિરજૂનો બહુત પીટા થાએ એક પલ કે લિએ બિરજૂનું હેઠળે દેખકર થોડા ક્રોધિત હુઅ પર તુરંત ઉસે અપને પિછલે જન્મ કી બાત યાદ આઈ કિ કિસ તરહ ઉસને ઉન લોગોને કે સાથ બુરા કિયા થાએ પલભર મેં ઉસકી મનોસ્થિતિ બદલ જાતી હૈએ વહ મુસ્કુરાને લગતા હૈ ઔર ઉન લોગોને કે બિના કહે હી ઉન્હેં પ્યાર સે બૈઠને કે લિએ કહતા હૈએ ઉન લોગોનો કો તો યહી લગ રહા થાએ કિ બિરજૂનસે બહુત ડર ગયા હૈએ વે સબ નજીદીક મેં રહ્યી એક બેંચ પર બૈઠ જાતે હોએ ઇસકે બાદ બિરજૂનું હી પ્યાર સે ઉનકો ચાય પિલાતા હૈએ તત્પશ્રાત વો ઉન સભી સે ક્ષમા યાચના કરને લગતા હૈએ-

બિરજૂનું: મૈં આપસબ સે ક્ષમા માંગતા હુંએ મૈને આપ લોગોને કે સાથ બહુત હી બુરા કિયા હૈએ, કૃપયા ઉસકે લિએ મુઢે માફ કર દો

બિરજૂનું બનાવટી રીતિ સે નર્હી કહ રહા થાએ, વહ દિલ સે ઉનસે માફી માંગ રહા થાએ બિરજૂનું કી ઐસી બાંતે સુન કર વે લોગ આશ્રય મેં એક-દૂસરે કો દેખને લગેએ વે સભી સોચ મેં પડ ગણ કિ બુરા તો ઉન્હોને બિરજૂનું કે સાથ કિયા થાએ, ઉલ્ટા વહ ઉનસે હી માંફી માંગ રહા હૈએ વે લોગ કુછ પલ કે લિએ ચુપ હો ગણ ઇતને મેં ઉનમેં સે એક ને બિરજૂસે પૂછ હી લિયા કિ ભલા વો ઉનસે માંફી ક્યોં માંગ રહા હૈએ ઇસ પર બિરજૂનું બોલા-

બિરજૂનું મૈં ઇસ જન્મ કે લિએ નર્હી બલિક પિછલે જન્મ કી કુછ ગલતિયોં કી માફી માંગ રહા હુંએ કૃપા કર કે મુઢે માફ કર દો

ઉન ગુંડોનો કો બિરજૂની કોઈ ભી બાત સમજ્ઞ મેં નર્હી આઈ, ઉન્હેં ભી યહી લગા કિ બિરજૂનું પાગલ હો ગયા હૈએ વે લોગ થોડી દેર આપસ મેં કુછ બાત કરકે ચુપચાપ વહાં સે ચલે ગણ

અब સંધ્યા કા સમય હો ચલતા થાં સારા સમય બિરજૂ ઇસી ખ્યાલ મેં ખોયા હુએ થાં કિ બહુત હી જલ્ડ વો પરમાત્મા કે સાકાર રૂપ કો અવશ્ય દેખેગા। ધીરે-ધીરે અંધેરા હોને લગા થાં પ્રતિદિન બિરજૂ ઇસ સમય તક અપની દુકાન બંદ કર દેતા થાં પર આજ ઉસને દુકાન બંદ નહીં કી, ઉસે યહી ઉમ્મીદ થી કિ કોઈ ન કોઈ પ્રભુ કા સંદેશ લે કર ઉસકે પાસ જોસ્તુર આએગા। કાફી સમય પ્રતીક્ષા કરને કે બાદ ભી જબ કોઈ ન આયા તો વહ અપની દુકાન બંદ કરને લગા। તથી બિરજૂ કો કુછ દૂરી પર એક શૈત વસ્ત્રધારી કુમાર કુછ પર્ચે બાંટતે હુએ દિખા। બિરજૂ કો જિજાસા હુર્દી, વહ તુરંત ઉસ વ્યક્તિ કે પાસ ગયા ઔર ઉસસે પૂછ્ણે લગા।

બિરજૂ: અરે ભાઈ યહ તુમ કિસ ચીજા કે પર્ચે બાંટ રહે હો?

કુમાર: (મુસ્કુરાતે હુએ) મેરે ભાઈ ઇસમેં પરમાત્મા કા સંદેશ હૈ। મૈં યહ ખુશખબરી યહાં ઉપસ્થિત સભી લોગોં કો દેને આયા હું કિ પરમાત્મા ઇસ ધરા પર આ ચુકે હું। યે લીજિએ આપ ભી યહ પર્ચા લીજિએ।

બિરજૂ સમજી ગયા થાં કિ જિસકી વહ સારે દિનભર સે પ્રતીક્ષા કર રહા થાં, વહ ઉસકે સામને હી હૈ। વહ મન હી મન બહુત ખુશ હો રહા થાં। બિરજૂ ને ઉસ વ્યક્તિ સે એક પર્ચા લે લિયા ઔર ઇતના કહકર વહ કુમાર ભી વહાં સે ચલા ગયા। બિરજૂ કાફી દેર તક ઉસ વ્યક્તિ કો જાતે હુએ દેખતા રહા। ખુશી-ખુશી મેં વહ યાં ભૂલ ગયા થાં કિ ઉસે તો પઢના આતા હી નહીં। અબ વહ ઉસ પર્ચે કો કૈસે પઢેગા। અબ તક વહ કુમાર ભી ઉસકી આઁખોં સે ઓઝલ હો ચુકા થાં। વહ કાફી દેર તક ભીડ મેં ઉસ કુમાર કો ઢૂંઢતા રહા પર વહ ઉસ વ્યક્તિ કો ઢૂંઢ નહીં પાયા। ફિર બિરજૂ કો અપને એક પરિચિત વ્યક્તિ કી યાદ આઈ જિસે પઢના આતા થાં। વહ તુરંત પર્ચા લેકર ઉસ વ્યક્તિ કે પાસ જાતા હૈ ઔર ઉસસે પર્ચા પઢકર સુનાને કો કહતા હૈ।

પરિચિત વ્યક્તિ: અરે બિરજૂ, આજ બડે હી ખુશા દિખ રહે હો, ક્યા બાત હૈ?

બિરજૂ: આજ તો મેરી ખુશી કા ઠિકાના નહીં હૈ દેખો એક વ્યક્તિ મુઢે યહ પર્ચા દેકર ગયા ઔર કહ ગયા હૈ કિ યહ પરમાત્મા કા સંદેશ હૈ ક્યા તુમ ઇસે મુઢે પઢ્યકર સુનાઓગે?

પરિચિત વ્યક્તિ: લાઓ જ્રા પઢ્યકર તો દેખો આખિર ક્યા લિખા હૈ ઇસમે।

બિરજૂ વહ પર્ચા ઉસ વ્યક્તિ કો દે દેતા હૈ ઔર ઉત્સુક્તા સે સુનને લગતા હૈ।

પરિચિત વ્યક્તિ: (પર્ચા પઢ્યે હુએ) જાગો જાગો, ભારત મેં ભગવાન આયા હૈ। પ્રિય આત્મન, પરમપિતા પરમાત્મા શિવ જો હમ સભી આત્માઓં કે પિતા હોય, હમ સભી આત્માઓં કો દુખોં સે છુડાને, પાપોં સે મુક્ત કરને કે લિએ પરમધામ સે ઇસ ધરતી પર આ ચુકે હોયાં। પરમાત્મા આયે હોયાં હમ સભી આત્માઓં કો રાજયોગ સિખા કર ફિર સે પાવન બનાનોયાં...

પરિચિત વ્યક્તિ ઇતના પઢતે હી હંસને લગતા હૈ...

પરિચિત વ્યક્તિ: ક્યા બકવાસ હૈ ઇસ પર્ચે મેં તો સબ ઝૂઠ લિખા હૈ મૈં જાનતા હું ઇનકો, યે લોગ કેવલ ફાલતૂ બાત કરતે રહતે હોયાં। યહ સબ બસ ઇનકી ચાલ હૈ લોગોં કો મૂર્ખ બનાને કીં। તુમ કહાં ઇનકી બાતોં મેં આતે હો। કહતે હોયાં યે લોગ જાદૂટોના ભી કરતે હોયાં। તુમ ઇનસે દૂર હી રહના।

બિરજૂ: ક્યા તુમને ઇનકે યહાં જાકર કભી દેખા હૈ?

પરિચિત વ્યક્તિ: નહીં જાકર તો કભી દેખા નહીં, બસ લોગ જો કહતે હોયાં વહી તુમ્હેં સુના રહા હું।

બિરજૂ: બિના દેખે ભલા તુમ કેસે કહ સકતે હો કિ યહ સબ ઝૂઠ હૈ। પતા હૈ, મુઢે આજ રાત સ્વપ્ન મેં બડા હી અલૌકિક અનુભવ હુआ હૈ। ઉસમેં સ્વર્ણ પરમાત્મા ને મુઢે બતાયા થા કિ વહ ઇસ સમય ધરતી પર અવતરિત હો ચુકે હૈ। મૈં તો વહાં જ્રસ્ર જાઊંગા। તુમ ભી મેરે સાથ ચલો, ક્યા પતા સહી મેં હમેં ભગવાન કી પ્રાપ્તિ હો જાએ।

परिचित व्यक्ति: नहीं-नहीं मुझे तो तुम इन सब से दूर ही रखो। मुझे तो डर लगता है कहीं मेरा जीवन खराब न हो जाए।

बिरजू: अच्छा ठीक है अगर तुम्हें नहीं आना तो मत आओ। पर ये तो बताओ कि इस पर्चे में किसी स्थान का पता लिखा है क्या?

परिचित व्यक्ति: हाँ यहां नीचे एक पता तो लिखा है।

वह बिरजू को पता पढ़कर सुना देता है। इसके बाद बिरजू अकेला उस स्थान की और चला जाता है। वह लोगों से पता पुछते-पुछते एक ब्रह्माकुमारी सेवाकेन्द्र पर पहुँच जाता है। वह खुशी खुशी उस सेवाकेन्द्र के अंदर चला जाता है। वहाँ पर ब्रह्माकुमारी बहनें बड़े आदर के साथ उसे एक योग कक्ष में ले जाती हैं। उस योग कक्ष में एक ब्रह्माकुमारी बहन योग अवस्था में बैठी हुई थी साथ ही कई अन्य भाई बहने भी शांतचित्त हो योग का अभ्यास कर रहे थे। उस कक्ष में गहन शांति थी हरेक के चेहरे पर रुहानियत थी। बिरजू भी शांती से उन सभी के साथ बैठ गया। उसने अपने जीवन इतनी गहन शांति का कभी भी अनुभव नहीं किया था।

योगाभ्यास के बाद एक ब्रह्माकुमारी बहन बिरजू को एक दूसरे कक्ष में ले कर जाती है जहाँ पर एक ब्रह्माकुमारी बहन ईश्वरीय ज्ञान सुना रही थी। सभी बहनों का इतना निस्वार्थ भाव देखकर बिरजू को बड़ा ही अच्छा लग रहा था। फिर वह बहन बिरजू को ज्ञान सुनाना आरम्भ करती हैं। सर्वप्रथम उसने परमात्मा का परिचय क्या है वह बताया। इसके बाद आत्मा का परिचय दिया वो बहन वही ज्ञान सुना रही थी जो परमात्मा ने बिरजू को दिया था। बिरजू को अब यह पूर्णतः विश्वास हो गया था कि यही सत्य ज्ञान है और ये परमात्मा का ज्ञान ही है। सेवाकेन्द्र पर बिरजू को राजयोग भी सिखाया गया।

અब વહ નિરંતર બ્રહ્માકુમારી સેવાકેન્દ્ર પર જાને લગા। ઈશ્વરીય જ્ઞાન ઉસે બડા હી અચ્છા લગાને લગા થા। રાજયોગ કે અભ્યાસ સે ઉસકા જીવન બહુત હી ખુશાનુમા બન ગયા થા। ઉસકા જીવન અબ પૂરી તરહ સે બદલ ગયા થા। જો બિરજુ બહુત ઉદાસ ઔર ચિડ્ચિડા થા વહ અબ રમણીક સ્વભાવ કો હો ગયા થા। જો બિરજુ કભી શરાબ કે નશે મેં લડતા ઝાગડતા થા વો અબ વ્યસનમુક્ત જીવન વ્યતીત કર રહા થા। પરમાત્મા કી શ્રીમત પર ચલ વહ અપને ભાગ્ય કો ઉંચ બનાને લગા થા। કર્મો કે જ્ઞાન ને ઉસે જીને કી નર્દી દિશા દિખા દી થી।

ઉસકે જીવન મેં આએ ઇતને બઢે પરિવર્તન કો દેખ ઉસકી પતિ ઔર દૂસરે કર્દી લોગ ભી અપના જીવન બદલને લગે। વે સભી ભી સેવાકેન્દ્ર પર આકાર ઈશ્વરીય જ્ઞાન લેને લગે થે। ઉન સભી કે જીવન મેં કર્દી સાકારાત્મક પરિવર્તન આને લગે થે।

ઇસકે બાદ વહ દિન ભી આયા જબ બિરજુ કો પરમાત્મા કે સાથ સાકાર મિલન મનાને કા અવસર પ્રાપ્ત હુ�आ। વહ દિન ઉસકે લિએ બહુત હી હર્ષ કા દિન થા। ઉસ દિન ઉસને સ્વયં ભગવાન કે સમુખ બૈઠ ઈશ્વરીય જ્ઞાન કા શ્રવણ કિયા પરમાત્મા સે મિલન કે બાદ ઉસે યહ પૂરી તરહ સે નિશ્ચય હો ગયા થા કિ ભગવાન ઇસ ધરા પર આ કર નર્દી દુનિયા કિ સ્થાપના કર રહેં હૈ। ઇસકે બાદ બિરજુ ભી તન-મન-ધન સે પૂરી તરહ સે પરમાત્મા કે દિવ્ય કાર્ય મેં સહભાગી બન ગયા।

કર્મો કા જ્ઞાન કેવલ બિરજુ કે લિએ હી નહીં હૈ, બલ્કિ વિશ્વ કી હરેક આત્મા કે લિએ હૈ। કર્મ હી વો કલમ હૈ જિસકે દ્વારા હરેક મનુષ્ય અપના ભાગ્ય લિખતા હૈ।

ઔર જહાં તક પરમાત્મા સે મિલન કી બાત હૈ તો આપ ભી પરમાત્મા સે મિલ સકતે હૈ। આપ ભી અપને નજીવીકી બ્રહ્માકુમારી સેવાકેન્દ્ર પર જા સકતે હૈ ઔર ઈશ્વરીય જ્ઞાન કો અપને જીવન મેં ધારણ કર સકતે હૈ। આપ ભી અપના જીવન દિવ્ય ઔર અલૌકિક બના સકતે હૈ।

॥ ઓમ શાન્તિ॥